

د کابل گډه وډه اداره او دهیواد راتلونکی!

لسم کال اتمه، پرلېسې ۹۶یمه، ذی القعدة ۱۴۳۷هـ، اگست ۲۰۱۶م

د نیکمرغه لوی اختر په مناسبت د امیر المؤمنین

شیخ الحدیث هبة الله اخندزاده (حفظه الله) د مبارکۍ پیغام

جهادي بریاوو دښمن له ماتې سره مخ کړی
وه طالبه گرانه! پام کومه کابل باندې
گذر کوتاهی برابعد عملیات جهادی عمری!
د دفاع وزارت اعترافي استدلال...!!
اداره کابل و تحریف حقایق میدانی

د دولت په لیکوکې د تېښتې او تسلیمي څپه تونده شوې

مطبوعاتې جهاد

لسم کال اتمه، پرلپسې ۹۲ یمه گڼه، ذي القعدة ۱۴۳۷ هـ اګست ۲۰۱۶ م

علمي، سياسي او جهادي مياشتينی خپرونه

مخ	مطلب	گڼه
۱	سر مقاله.....	۱
۳	دلوی اختر په مناسبت دامیر المؤمنین پیغام.....	۲
۷	جهادي پریاوو دښمن له ماتې سره مخ کړی.....	۳
۹	وه طالبه گرانه! پام کوه کابل باندې.....	۴
۱۱	اداره کابل و تحریف حقایق میدانی.....	۵
۱۳	آیا دین را کنار گذاشتن مدر نیسم است؟.....	۶
۲۰	د دفاع وزارت اعترافي استدلال.....	۷
۲۲	د تاریخ مظلوم، شهید ملا عبد الله گردیزی.....	۸
۲۵	د دولت په لیکو کې د تښتې او تسلیمې څپه تونده شوې.....	۹
۲۷	نوي فتوحات او دامريکا طفلانه حرکات.....	۱۰
۳۱	گذر کوتاهی بر ابعاد عملیات جهادی عمری.....	۱۱
۳۳	د جهاد فقهي مسائل.....	۱۲
۳۶	مطبوعاتې جهاد.....	۱۳
۴۰	آیا جدایی سیاست از اسلام ممکن است؟.....	۱۴
۴۲	د سېتمبر ۱۱ مه، دولس کاله وروسته هم دامريکا دا انتقام.....	۱۵
۴۷	د اسلام غزوات او سرايا.....	۱۶
۴۹	سکولريزم د لويديځ په خدمت کې!.....	۱۷
۵۴	دمورچل وړمې.....	۱۸
۵۶	افراط کوونکي هلاک شول!.....	۱۹
۵۹	دمورچل خبرونه.....	۱۹

دامتياز خاوند

د افغانستان اسلامي امارت
د فرهنگي چارو کميسيون

مسؤل مدير

شکور (شفق)

کتنپالوی

حسن خېل	ايوب صافي
حسن زوی	حکمت بغلانی
زبير مسافر	حافظ سعيد

تخنيکي چارې

د فرهنگي کميسيون تخنيکي څانګه

مکاتباتي ادرس

پته: کابل ښار، پنځمه حوزه، دمجلې دفتر

E-mail: baakhtaraf@yahoo.com

بسم الله الرحمن الرحيم

دکابل ګډه وډه اداره او دهيواد راتلونکي!

له شک او تردد پرته امریکایانو دهيواد اشغال په کلونوکې زمونږ ولس ته يوه داسې کاواکه اداره او ضعیف النفس واکمن ارمان کړل، چې نه يوازې زمونږ مسلمان او سوله غوښتې ولس ترې کړېږي، بلکې پخپله دلویدیځ او امریکا طراحان هم نور ددې ناسور په درملنه نه پوهیږي او نه ورته داسې لابرتوار جوړولای شي، چې ددې انارشیزم، خپلسري اوملوک الطوايفی ویرسونه او جراثیم پکې تشخیص او معالجه کړي.

دکابل وروستیو پیښو اوتازه تحولاتو هغه څه په ډاګه کړل، چې پکې له ورايه دکابل دګډوډ اداري بنسټ تزلزل او دعنکبوت (غني) دخالي غوندې نهایي رکاکت او ضعف مشاهده کیږي، هیواد او پلازمینه کې وروستی اخ وډب ددې شاهدي ورکوي، چې کابل کې داشغالګرو په ګوتو رغول شوي اداره نوره دشریدلو په مورګو ولاړه ده اودکومې ښې راتلونکې تمه ترې داسې نشي کیدلای.

دکابل په (شهرآرا) ټپې کې د(حبیب الله کلکاني) دجسد پر سر دشوری نظر دټوپکیانو او دزرګونو طالبانو او هیوادوالو د خونکارو قاتلو ګلم جم ملیشو خونړۍ کړکيچ، دهيواد په شمال کې په اصطلاح دجمهوري ریاست دمرستیال کمونست جنرال دوستم بدنامو وسله والوخوا دمیشو مسلمانو ولسونو ځورونه، ددارګ دسرچارواکې اشرف غني او جنګ سالار عبدالله ترمینځ مطبوعاتي ناندري، نیوکې او ګوتخندونې او همداسې اشرف غني ته دارګ دکمونست مرستیال جنرال دوستم داستعفاء ګواښنه اوناندريزې خبرې، ټول هغه څه دي، چې دکابل دموخوده مسلط نظام ضعف او دچارواکیو ترمینځ دنفاق درځ ترې له ورايه جوتیږي او ددې حدس ځواکمنوي، چې نږدې راتلونکي به دکابل ارګ په سرو وینو کې لت پت شي.

بل طرف ته اشغالگر امریکایان لگیا دي، دېگرام او خپلو نورو پوځي هډو د تلپاتې مصنوعات لپاره دمطبوعاتو راپورونو پر بنسټ د توغندیو ضد دفاعي سیستم رغوي، که دیوې خوا دخپل اشغال تداوم غښتلی کوي، نو د بلې خوا زمونږ گران افغانستان د چین روس او نورو سیمه ایزو اتومي هیوادونو پر خلاف د اتومي جنگ ډگر کرځوي، شاید اشغالگر امریکایان پدې نظر وي، چې افغانستان به دخپلو شومو موخو په فکر د صنعتي پرمختللیو هیوادونو د خپلو پر خلاف دیوې مورچې په حیث وکاروي اوددې کنډواله شوي او جنگ خپلې هیواد راتلونکي به دسترو صنعتي هیوادونو سره دامریکایانو دوسله وال تکرار او تومي گوزارونو د چاپان (هیروشیما) وي.

اشغالگر کوشش کوي، چې کابل کې د داسې یوې نا انډوله او ناقرار ادارې په شتون کې خپلو شومو هدفونو ته دنا مستقیمو لارو نه ځان ورسوي، په اصطلاح د ترهگری!! په کاذبو شعارونو او به خړې او دخپلې خوښې کبان پکې ونیسي او دخلکود تجاھل په صورت کې زمونږ بي پرې او ناپییلی هیواد دخپلو گټو لپاره دمنځنۍ آسیا اونوروسیمه ایزو قوتونو پر خلاف دیوې مورچې په بڼه وکاروي اوهم ددې خپلواک هیواد نا ارامي خپلو گټو ته درسیدو ترنورواسانه لاره غوره کړي.

خو مونږ په پوره باور سره ویلای شو!

چې دافغان مسلمان ولس دارادو اصل استازی حرکت، هغه دافغانستان اسلامي امارت دی، او اسلامي امارت به ترپایه دیوه مسؤل او ذمه وار تحریک په توگه هیچاته ددې اجازه ورنکړي، چې دهیواد استقلال او ناپییلتوب زیامن او دابې طرفه هیواد دخپلو ناجیزو گټو لپاره وکاروي.

همدا اسلامي امارت و، چې د(۱۳۷۱ او ۱۳۷۶ ل) کلونو هیوادني انارشیزم ته یې، هم دسرونو په نذرانو خاتمه ورکړه او بیا همدا اسلامي امارت و، چې د(۲۰۰۱ ز) کال غربي يرغل په پیل کې یې ددې مغرضو خارجیانو پر ضد دجهاد بهیر تاندا وڅپاندو ساته او یوځل به بیا همدا اسلامي امارت وي، چې دخارجیانو ددې ډول دسیسوپه نړه مقابله به وکړي او ددوی گرد پلانونه به شنډ او خنثی کړي.

افغان ولس او دافغانستان نړیوال خواخوږې دې ډاډه وي، چې داسلامي امارت مدبرانه قیادت او مجاهدین نه یوازې داچې، داشغالگرو په خلاف په پوځي ډگرونو کې ددوی مقابله کوي، بلکه ددوی هرې دسیسې ته متوجه او داسلام او هیواد پرضد یې پلانونه څاري، امید دی، چې دوی به خپلو موخو ته ونه رسیږي او ټول دسایس به یې نطفه کې خنثی شي!

دنيکمرغه لوی اختر په مناسبت د امير المؤمنين شيخ الحديث هبة الله اخندزاده (حفظه الله) د مبارکي پيغام

بسم الله الرحمن الرحيم

الله اكبر، الله اكبر، الله اكبر، لا اله الا الله والله
اكبر، الله اكبر والله الحمد

الحمد لله الذي أنعم علينا بنعمة الإيمان
والإسلام، حيث أنزل علينا خير كُتبه، وأرسل إلينا
أفضل رسله، وشرع لنا أفضل شرائع دينه، له الحمد
كله، وبيده الخير كله، وإليه يرجع الأمر كله، يخلق ما
يشاء ويختار، ما كان لنا الخيرة، سبحانه له الحمد في
الأولى والآخرة، وله الحكم وإليه ترجعون. وأشهد أن لا
إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمدًا عبده
ورسوله، بلغ الرسالة، وأدى الأمانة، ونصح الأمة، وجاهد
في الله حق جهاده، فصلوات ربي وسلامه عليه، وعلى
آله الطيبين الطاهرين، وعلى أصحابه والتابعين ومن
تبعهم بإحسان إلى يوم الدين. وبعد:

فقد قال الله تعالى: فصل لربك وانحر. صدق الله
العلي العظيم

مؤمنو هيوادوالو او د نړۍ په گوټ گوټ کې
د عقيدې وروڼو او خویندو!

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته!

په دې هیله چې له صحت، عافیت او سعادت
څخه به برخمن یاست د نيکمرغه لوي اختر

(عيد الاضحى) مبارکي درته وایم. الله تعالى مو ټول
عبادات، قرباني، صدقات او د الله تعالى د رضا په
مقصد ترسره کړي اعمال مقبول وگرځوه.

آد نيکمرغه لوی اختر د مبارکي تر څنگ ټول
مجاهد ولس او په خاص ډول د حق د لارې مجاهدينو
ته د هغو فتوحاتو مبارکي هم وایم چې په دې
وروستيو کې الله تعالى په خپل ځانگړي فضل او
نصرت، د مجاهدينود قرباني او د ولس په مرسته په
جهادي صف پيرزو کړې دي او د دښمن د هر څومره
زور کارولو، خارجي پوځ زیاتولو او بيلابيلو الوتکو د
بمبارونو باوجود د هیواد په مختلفو ولاياتو کې ډیرې
ولسوالۍ او سیمې د دښمن له وجود څخه تصفيه او
له الحمد د اسلامي امارت سپين بيرغ ورباندې
رپیدلی دی.

مجاهدينو وروڼو! که د اشغال په لومړيو کلونو
کې زموږ مسؤوليت يوازې د دښمن په وړاندې قتال او
مقابله وه، مگر اوس چې د هیواد ډیرې سیمې زموږ تر
واک لاندې دي، هغه وخت رارسیدلی چې د پنځلس
کلن جهاد حاصل ترلاسه او جهادي اهداف تأمین کړو.
د جهاد ستر اهداف د الله تعالى په ځمکه د الهي
شریعت نفاذ، د عدل، استقرار او امنیت تأمینول، د
سرحداتو سائل او د هیوادوالو د سر، مال، عزت او

ټولو خدای ورکړو حقوقو ساتنه او له هغو څخه دفاع ده.

آد نظامي کمیسیون مسئولین، والیان، د قضایي محاکمو کارکوونکي، د ولایتي کمیسیونو غړي، دولسوالیو مسئولین او ډلگۍ مشران دغه راز دټولو ملکي کمیسیونونو منسوبین دي په مفتوحه سیمو کې د امنیت او عدالت تأمین، د شریعت نفاذ، ښې حکومتولۍ، د دیني او عصري معارف ودې او د عام المنفعه کارونو لکه لارو، پلونو، روغتیايي چارو، د څښاک د اوبو، زراعت او تجارت ودې او دغسې نورو رفاهي کارونو ته دې ځانگړې توجه وکړي. څوک چې په دې برخه کې تخریب کوي مخه یې ونیسي- ترڅو مو مؤمن اولس د شرعي حاکمیت تر سیوري لاندې د روښانه، خوشحاله او بې احتیاجه ژوند له سعادت څخه برخمن او د سولې په فضاء کې د ارام ساه واخلي.

آد دې لپاره چې مجاهدين په دې ستره آزمويڼه کې بريالي شي په مشخص ډول بايد دغو ټکو ته په ټينگه پاملرنه وکړي، نيتونه دي خالص لله في الله وگرځوي، کشران دي که مشران ځانونه دي د تقوى په زينت ښايسته کړي دالله تعالی حمد دي وايې چې دجهاد دمقدسې فريضې توفيق يې ورکړی، عدل دي کوي احسان دي کوي له کبر، غرور، عجب، ظلم، اوخيانت څخه دي ځانونه وساتي، له قوم پرستي، منطقه پرستي، لسان پرستي او انډيوال پرستي څخه دي په کلکه پرهيز وکړي، امتياز بايد په تقوى او امانت داري سره وي، په خپلو منځو کې دي داعتماد او ورور گلوی- فضا قايمه کړي، او له داسي حرکاتو دي ځانونه وساتي چې په خپل منځ کې بې اعتمادي را منځ ته کوي، مجاهدين وروڼه دي په خپل منځ کې

دامر بالمعروف او نهی عن المنکر فريضه نه پرېږدي، لمونځونه دي په جماعت سره کوي، په بيت المال کې دي له خيانت نه ځانونه ساتي، دشهيدانواو بنديانودکورنيو او اولادونو دې ښه کفالت کوي هيڅ کله دې له ياده نه باسي، دخپلوتلليومحبوبواو مهربانه مشرانو(مرحوم اميرالمؤمنين ملامحمد عمر مجاهد رحمه الله اوشهيداميرالمؤمنين ملا اختر محمد منصور رحمه الله) شرعي تگ لاره دي په خپل ټول قوت سره تعقيب کړي، د مسلمانانو خدمت، د اولس هوساينه او رفاه دې د يوه ديني خدمت په حيث خپل ستر مقصد وبولي. ځکه خلکو ته خير رسول د الله تعالی په نزديو تر ټولو محبوب عمل دی. عن ابن عمر رضي الله عنهما، أن النبي صلى الله عليه وسلم قال: أحب الناس إلى الله أنفعهم، وأحب الأعمال إلى الله عز وجل سرور تدخله على مسلم، أو تكشف عنه كربة، أو تقضي عنه ديناً، أو تطرد عنه جوعاً، ولأن أمشي مع أخي المسلم في حاجة أحب إلي من أن أعتكف في المسجد شهراً. رواه الطبرانی. يعنى: حضرت عبدالله ابن عمر رضی الله عنهما روايت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: د الله تعالی په نزد محبوب ترين د خلکو هغه څوک دی چې خلکو ته يې ډيره گټه رسيږي او د الله تعالی په نزد ډېر محبوب عمل دادی چې د يوه مسلمان زړه خوشحاله کړي، يا يې اندېښنه رفع کړي، يا د هغه له جانبه د هغه قرض اداء کړي، يا يې لوړه ختمه کړي يعنې ډوډۍ ورکړي او رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي زه چې د يوه مسلمان ورور سره د هغه د حاجت پوره کولو لپاره ولاړ شم يعنې کومک ورسره وکړم دا غوره بولم تر دې چې په مسجد (النبوي) کې يوه مياشت د اعتکاف عبادت وکړم.

مجاهدين وروڼه دې د خپلو صفونو تصفيې ته خاص توجه وکړي، بدکاره، بدنار، عياش، دنيا پرست او بد اخلاقه کسان هغه چې له عامو خلکو سره بد چلند کوي په خپلو صفونو کې دي ځای نه ور کوي ترڅو د اولس د آزار سبب نه شي. مجاهدين دي له علماء کرامو، روحانيونو، قومي متنفذينو او متدينو اهل نظر خلکو سره تعلق جوړ کړي له هغوی دي مشورې وغواړي او له تجربو دې يې گټه واخلي. عامو مجاهدينو ته دي د نظامي او عسکري تربیې ترڅنگ له مسلمانانو سره دښه چلند، د ملکي تلفاتو دمخنيوي، د عدالت د تأمین او مردمدراری په برخه کې هم تربیې ورکړل شي او وخت په وخت دې ورته د دوی د حقوقو او حيثيت ساتنې په برخه کې لازمي لارښوونې کيږي او چي کوم کسان دکابل له فاسدي ادارې څخه راووړي او يا اسيران کيږي مجاهدين دي له هغو سره ښه چلند کوي.

مجاهدين وروڼو ته مې هدايت دادی چې د جهادي عملياتو سره سره د دعوت او ددښمن په ليکو کې د ولاړو افرادو د جلبولو هڅو ته هم پوره توجه وکړي. په دې برخه کې عامه مجاهدين، د دعوت او ارشاد مسؤلین، د فرهنگي او مطبوعاتي برخې کارکوونکي، د علم، قلم او ژبي خاوندان ټول بايد د اذهانو تنوير او دعوت ته ډيره توجه وکړي. او د خپلو مجاهدينو او نوي نسل د ذهني تربیې ترڅنگ ددښمن په صف کې د ولاړو افرادو لپاره دي داسې پيغامونه نشر کړي چې هغوی د جهادي صف حقانيت او کاميابي درک کړي، له خپل اسلامي او غيرتي تاريخ نه خبر شي، دغلامۍ او محکوميت په تاوانونو پوه شي او د يرغلگرو په لښکر کې پاته کيدل

ورته د يوه زيانبار او هلاکوونکي عمل په حيث وښودل شي.

د نړۍ په گوټ گوټ کې هغه اهل خير کسان چې له اسلامي امارت سره يې مرسته کړې اويا دې جهادي صف ته اعتقاد لري، هغه علماء کرام او ليکوالان چې زموږ دداعيې تأييد او ملاتړ يې کړی، له موږ سره يې هميشه خپلې نيکې مشورې شريکې او خواخوږي څرگنده کړې او په خاص ډول په تيره موده کې يې د مرحوم امير المؤمنين ملا محمد عمر مجاهد رحمه الله د وفات او دامير المؤمنين ملا اختر محمد منصور رحمه الله د شهادت دواقعو په مهال له موږ سره غمرازي کړې، موږ ترې مننه کوو او د الله تعالى څخه ورته ددې اخلاص پوره پوره اجر و غواړو.

د نيکمرغه لوی اختر له دې مناسبت نه په استفاده يوځل بيا په ټولو هغو افغانانو غږ کوم چې د بهرنيو اشغالگرو سره په نظامي او ملکي برخو کې کار کوي، چې دوی دي يوه شيبه په خپل موقف له سره غور وکړي، دوی بايد پوه شي چې په افغانستان د امريکا او متحدينو بريد د اسلامي امت په وړاندې د کفارو د نړيوالې جگړې يوه برخه ده چې عمده هدف يې د واقعي اسلامي نظام له منځه وړل، پرځای يې خپل تربيه شوي غلامان قدرت ته رسول او په دې اسلامي خاوره کې د خپلو اسلام ضد قوانينو، افکارو، عقائدو او رسومو خپرول او ترويج دی؛ نو دوی بايد د خپل دې خطرناک موقعيت په باره کې چې د اشغالگرو د جنګي صف ملګري دي ژور فکر وکړي، له محاربو کفارو سره ددوی ملګرتيا له شک پرته د الله تعالى او د هغه د رسول صلی الله عليه وسلم له اوامرو څرګند مخالفت دی. الله تعالى فرمايي: فليحذر الذين يخالفون عن أمره أن تصيبهم فتنة أو يصيبهم

عذاب أليم. النور ٦٣. ژباړه: (نو هغه څوک چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم له امر نه مخالفت کوي له دې دي وویرېږي چې فتنه به ورته ورسېږي او یابه دردناک عذاب ورته ورسېږي).

اسلامي هیوادونو او د نړۍ آزادي پالو اولسونو ته مو پیغام دادی چې زموږ مبارزه کومه نامشروع جگړه یا په ناروا اغراضو بنا بغاوت نه دی اونه هم له شرعي فتوا پرته محض د جذباتو ښکاره کول دي؛ بلکې زموږ په هیواد یرغل شوی او زموږ د اولس د دین، فکر او استقلال خوښوونکي مزاج په خلاف یو اسلام ضد، پردیپال او گوداگی نظام د ټانگ، توپ او طیارې په زور زموږ په هیواد تپل شوی دی. اسلامي نظام او د هیواد آزادي زموږ دیني او انساني حق دی. اسلامي هیوادونه او د نړۍ ازاد اولسونه دخپلې وجیبې په اساس باید زموږ ددغې برحقې داعیې ملاتړ وکړي او زموږ د مظلوم اولس په ملاتړ سره خپل ځان ته متوجه مسئولیت اداء کړي. اسلامي امارت د افغانستان د مسئلې د حل لپاره د نظامي تگلارې ترڅنګ سیاسي هلي ځلې هم جاري ساتلي دي او ددې لپاره د نړیوالو او نورو جهتونوسره د اړیکو پخاطر سیاسي دفتر ټاکل شوي دي. مونږ غواړو له نړیوالو سره اړیکي ولرو او زموږ په اړه ورسره شته پوښتنې او تشویشونه یې رفع کړو، ترڅو په راتلونکي کې خپل هیواد دنورو له ضرر څخه وساتو اوهم زموږ له هیواد څخه نورو ته ضرر ونه رسېږي.

د نړۍ په زیاتره برخو کې چې په مسلمانانو ډول ډول مظلالم کیږي خصوصاً په سوريه کې په یوه او بل نامه په عامو مسلمانانو بمونه اوري د ولس کورونه ،

مساجد، صحي او تعلیمي مراکز یې له خاورو سره خاوري کیږي موږ دا ډول ظلمونه په کلکو ټکو غندو او په ټوله نړۍ کې دوینې ضمیر په خاوندانو غږ کوو چې ددا ډول مظلالمو په مخنیوي کې دي اواز پورته کړي دا بې انصافي او بې پوښتني ظلمونه چې نن په مستضعفو اولسونو روان دي که یې مخه ونه نیول شي نو تاوان یې ټولو ته رسېږي ځکه له یوې خوا ظالم خپلو ظلمونو او دزور استعمال ته دوام ورکوي او له بلې خوا مظلوم دخپل مظلومیت نه د خلاصون او انتقام په موخه هرې وسیلې او عمل ته لاس اوږ دوي چې په نتیجه کې دنړۍ امن نور هم ور سره خرابېږي .

په پای کې له ټولو شتمنو او اهل خیر وروڼو او خویندو نه غوښتنه کوم چې داختر په دې مبارکو شپو ورځو کې د شهیدانو کورنۍ، بندیان او دهغوی کورنۍ، معیوبین ، یتیمان او دحق دسنگر ساتونکو مجاهدینو کورنۍ او اولادونه هم په خپلو خوشحالیو کې ورسره شریک کړي او دخپل وس په اندازه مرستي ورسره وکړي.

نور مو په متعال او ساتونکي رب تعالی سپارم .
والسلام

داسلامی امارت زعیم امیرالمؤمنین شیخ
الحديث هبة الله اخند زاده

٧/١٢/١٤٣٧ ه ق

١٩/٦/١٣٩٥ ه ش

٩/٩/٢٠١٦ م

جهادي برياوو دښمن له ماتې سره مخ کړی

همدا راز په پوځي ساحه کې د مجاهدينو فتوحات او لاسته راوړنې د دښمن په لیکو کې د داخلي اختلافاتو او بي باوريو لامل شوي .

همدا اوس ليدل کيږي، چې د گډ حکومت سهيم لوري د سختو داخلي اختلافاتو ښکار او د امريکايانو په شمول يې ټول بهرني باداران له حل کولو څخه ناتوانه دي .

د اشرف غني نږدې متحد او د پوځي ډگر وحشي جنرال دوستم له خپلو ټولو وحشتونو او مطالبو سره ونه توانيد، چې په شمال کې د مجاهدينو د فوځي فعاليتونو مخه ونيسي ، هماغه ده چې په ډيرې مايوسۍ سره په گډ حکومت کې له خپلې دندې څخه بيزاره او له خپلو پلويانو نه له حکومت څخه د وتلو په باره کې مشورې غواړي .

د گډ حکومت ترمنځ د دغو اختلافاتو اساسي لامل په پوځي برخې کې د مجاهدينو پرمختگ دی ، چې د دښمن مورال يې سخت خپلی او له هغوی څخه يې د مجاهدينو په مقابل کې د مقاومت وړتيا اخيستي ده .

له تېرو نيږدې دوو مياشتو څخه له هلمند نه نيولې تر ننگرهار، کندوز، پکتيا، کابل فراه او... پوري مجاهدينو د پام وړ پرمختگونه کړي .

په هلمند کې يې د يوشمير ولسواليو تر نيولو وروسته پر لنډکرگاه مرکز باندې د محاصرې کړۍ تنگه کړې ، همداشان په کندوز او تخار کې د يوشمير استراتيژيکو سيمو تر لاندې کولو وروسته اوس د کندوز ښار د فتحه کولو لپاره شيبې شميرې .

په پکتيا کې د جاني خيلود مهمې ولسوالۍ فتحه کول او هلته د بي شميره مهماتو ترلاسه کول په ټول جنوب ختيځ کې د دښمن پاتې ځواکونه له ويري او وارخطايي سره مخ کړي .

په مجموع کې د هيواد په ختيځ او لويديځ کې د مجاهدينو دا پرمختگونه د دې لامل شوي، چې ماتې خورلی دښمن نور هم له شکست سره مخ او له مجاهدينو سره د مخامخ کيدو وړتيا له لاسه ورکړي .

کې په هلمند او کنډز کې تر ۹۰۰ د زیاتو داخلي ځواکونو پر وژل کیدو او دهغوي پر ناکامي اعتراف کوي .

د گډ حکومت له موجودو گډوډیو او د هغوی د خارجي حامیانو له اعترافونو څخه ښکاري ، چې پر هغوی باندې د مجاهدينو کاري کوزارونو په پوځي او امنيتي لحاظ هغوی له شکست سره مخ کړي ، د مجاهدينو د مقابلي توان يي کمزوری شوی او له خپل ځان څخه د دفاع ابتکار يې له لاسه ورکړی .

هماغه ده چې خپله بقاء د ولسي خلکو په وژنه کې ويني او د خارجي ځواکونو تر بمبارۍ لاندې خپلې واکمنۍ ته دوام ورکوي .

ان شاء الله هغه وخت ليری نه دی ، چې خارجي يرغلگر به هم د دوی د داخلي مزدورانو په څير د افغان مجاهد ولس په مقابل کې له شکست او ناکامۍ سره مخ کېږي ، افغانستان به تري آزاديږي او افغانان به د اسلامي نظام تر سيوري لاندې له هوسا او آرام ژوند څخه برخمن کېږي .

ان شاء الله ...

وماذلك على الله بعزیز

دهماغې ورځې د رارسیدو په هیله

د مجاهدينو دغې دښمن ځپونکي بریا نه یواځې د گډ حکومت چارواکي له وارخطايي سره مخ کړي ؛ بلکې پر هغوی سربیره يي د دوی خارجي باداران هم د حکومت پر کړنو او وړتيا باندې بي باوره کړي او هره ورځ يي د مجاهدينو په مقابل کې د ناکامیو او فضیحتونو رپوټونه خپروي .

په کابل کې د اروپايي اتحاد سفير وايي ، چې په گډ حکومت کې د جنرالۍ رتبه د پوځي او اداري صلاحيت له وجې نه ؛ بلکې د پیسود کڅوړو په عوض کې تر لاسه کېږي ، او همدا وجه ده چې د حکومت او پوځ لوړ رتبه جنرالان د جگړې په لیکو کې د طالبانو د مقاومت توان نه لري .

همدا راز په افغانستان کې د ناتو عمومي قوماندان جنرال جان نیکولسن په یوې میاشتې

وه طالبه گرانه! پام كومه كابل باندي

حبيب مجاهد

د كابلانو په ذهن كې يو ځل بيا د دوو لسيزو پخوا حالت غځونې كوي، هغه مهال چې دوستم او مسعود به د مرنجان او بالاحصار په تپو سره

زورونه ازمویل، د يوه بل په ضد به يې خونري عمليات كول او تر منځ به يې د كابل ښاريان د خپلې بې رحمۍ او جاهلانه جگړې په لټو كې سوځول.

په دې ورځ د كابل صحنه كټ مټ د نوييمو كلونو په څير ده، تاريخ يو ځل بيا په شا تللی او د كابل

ښاريانو په اذهانو كې يې ددې ښار د تاريخ د تر ټولو بدمرغه شيبو خاطرات را تاند كړي دي. كابل ښاريان چې د احوال ويني نو د واکمن نظام، دموکراتيک جمهوريت او منتخب حکومت په نوم تش او بې محتوا عناوين ورته هسې غولونکي تبليغات ايسي، ځکه په سترگو ويني

كابل يو ځل بيا د تنظيمي هرج و مرج دوران ته ستون شوی دی، دا د سنبلې ۱۱ مه د پنجشنبې ورځ ده، د كابل ښار په زړه كې د شهرآرا تاريخي سيمه د جگړه مارانو د يوه شوم او بدمرغه تقابل په منځ كې راگير ده.

د شورای نظار ټوپکيان چې پکولونه يې کاره ايشي، راکټ لانچرې يې له تخرگو ایستلې، پایڅې يې لورې بد وھلي، د چرسو او سيگرتو لوڅرې باسي په ساده جامو ملبس په دولتي رينجرو كې سپاره د د كابل ښار په كوڅو كې مندې رامنډې وھي. دوی هڅه كوي هغه هډوكي چې د مرنجان غونډې له يوې زړې هديرې يې را ایستلې او اوس يې ورباندې د امير حبيب الله کلکاني د جسد نوم ايشی دی د شهرآرا په تاريخي غونډۍ باندې ښخ کړي.

بله خوا د جنرال دوستم وسلوال دي، اوربوزونه يې ترلې، پانگي کوټونو يې اغوستي او له سپکو وسلو سره يې د شهرآرا په تپه سنگرونه نيولي، دوی د شورای نظار د کسانو په طرف ټپي کوي. د شهرآرا تپه د تعصبي جگړې په ډگر اوښتې، يوې خوا ته دوستمي گلم جمانو سنگرونه نيولې او بل اړخ ته د گل حيدر، امان الله گذر او نوررو په شان د شورای نظار لنډه غر د جنگ او تعرض سرپنده غبروي، بې وسه كابلان لكه ترهيدلي مارغان په ډار، په حيرت او په هيښو سترگو د تنظيمي لنډغرو ددې غوبل ننداره كوي.

تعصبي جگړو او عامه فساد او هرج و مرج له خطر سره مخامخ دي. د غرب گوداگان چې څو کاله يې په دريشيو او پتلونونو کې د دموکراسۍ تمثيل وکړي اوس يو ځل بيا خپل اصل ته ستانه شوي، دوی يو ځل بيا هماغه بدمرغه جوسې رابرسيره کړي او له هماغه شعارونو او معيارونو سره د اولس وژونکې فتنې د اور بلولو ته راوړاندې شوي دي.

نو طالب جانۀ!

د اولس سترگې يو ځل بيا ستا په لور کېږي دي، نو خپل عزم راسخ کړه، په الله توکل وکړه، او د خپل مؤمن اولس د هوساينې او دفاع په لاره کې يو ځل بيا داسې کارنامه ترسره کړه لکه تير ځل دې چې د متحد او اسلامي افغانستان بقاء تضمين او اولس دې د ټوپکيان له آذيت څخه خلاص کړ.

په همدې هيله

چې دلته نه حکومت شته او نه هم مسؤل امنيتي چارواکي. دلته واک ټول د هغو لنډغرو په لاس کې دی چې هره شيبه کولای شي د هيوادوالو ژوند او عزت له گواښ سره مخامخ کړي. دلته د گل حيدر، دوستم او ممتاز مليشې له حکومتي عسکرو زيات صلاحيت او قدرت لري.

نو ځکه ددې انديشمنونو کې وضعيت له امله عام اولس يو ځل بيا د يوه داسې ملي پاڅون ارمان او تمنا کوي چې دغه د پرديو گوداگان او ټوپکي لنډگران د تير په څير د هيواد له پاکې خاورې جaro او د کولاب او تاشکند په پټنځايونو يې وسپاري.

د لنډغرو ټوپکيانو په منځ کې گير اولس يوه خوا بله خوا د حيرت سترگې اروي، هيڅوک په نظر نه ورځي پرته له هماغه نجات بخش متدين او مجاهد قشر- څخه چې تير ځل يې د ټوپکيانو د سرکوبولو حماسه د تاريخ په پاڼو سرمشق کړې وه.

هوکې، محکوم، مجبور او بې وسه ولس يو ځل بيا د طالب ارمان کوي، هغه طالب چې د ټوپکيانو، پاتکيانو، غلو، داړه مارانو او د ملي وحدت د دښمنانو لپاره يو داسې الهي گرز دی چې تردې پخوا يې هم د ټوپکي هرج و مرج طلسم مات کړی او د هغوی د کرغږين حاکميت ټغر يې ورتول کړی و.

ولس د حال په ژبه يو ځل بيا هماغه پرونی ترانه زمزمه کوي او په غريو نيولي غږ وايي:

واخله ذوالفقار لاس کې سپور شه په دلدل باندې

وه طالبه گرانه پام کوه کابل باندې

هو کې طالب جانۀ! د هيواد حالت يو ځل بيا تر ټولو حساس

ټاپي ته پورته شوی. هيواد يو ځل بيا د شريدلو، سرتاسري لوټ تالان،

اداره کابل و تحریف حقایق میدانی

ابوصهیب حقانی

با استفاده ابزاری از افراد و ژورنالیست های غیر حرفه ای، حقایق میدانی را تحریف کرده و از طریق رسانه ها عموماً چیزی را در ذهن و فکر مردم تبلیغ می کند که کاملاً در تضاد با واقعیت ها بوده و بدور از حقیقت می باشد؛ اداره کابل به جای قبول ضعف ها، فسادها، شکست ها، تلفات و آنچه که حقیقتاً در میدان های جنگی با آن مواجه است متأسفانه رسانه ها را بلندگوهای دروغگویی شان قرار داده و کاملاً برعکس به مردم خبر رسانی می کنند.

مثل همیشه قصد اداره کابل از این کار دو چیز می باشد؛ یکی روحیه دادن به عساکر خود در میدان های نبرد و همینطور به ملت خوش باور (که بعضاً فریب دورغ های حکومت را خورده و یا میخورند) و دوم مقتدر نشان دادن خود برای حامیان بین المللی اش، جهت جلب توجه و کمک های بیشتر مادی و معنوی از سوی آنها، تا کماکان با چالوسی و نیرنگ تنور جنگ افغانستان را به نفع اربابان خویش گرم نگاه دارد؛ در حالیکه حقیقتاً اداره کابل حتی در همین دو مورد جز خود کسی دیگر را فریب داده نمی تواند؛ چرا که اینک هم عساکر میدان جنگ، هم عموم ملت و هم حامیان خارجی آن،

آنچه که این روزها همه شاهد آنند، پیشرفت ها و پیروزی های بی وقفه مجاهدین اند، که لله الحمد به فضل و مرحمت الله تبارک و تعالی، حمایت ملت مجاهد و همت و غیرت فرزندان دلیر اسلام (مجاهدین قهرمان) دامنه فتوحات را تا دروازه شهرهای مرکزی ولایات رسانده اند، و شهرهای مهم و مراکز ولایت ها را در حلقه محاصره خویش در آورده، و روز به روز آن حلقه نیز تنگ تر شده و نیروهای وابسته به اشغالگران با آنکه از حمایت کافی نظامی (زمینی و هوایی) از سوی بادران خود برخوردارند؛ ولی بازهم به شکست مواجه شده و هر روزشان بدتر از روز گذشته شان می شود.

در حالیکه حقایق میدانی حاکی از پیشرفت های کم نظیر مجاهدین در شمال و جنوب و بلکه در اقصی نقاط افغانستان است و روزانه بخاطر خلق حماسه های افتخار آفرین، اخبار و رویدادهای امنیتی افغانستان در صدر رسانه ها و محافل خبری قرار داشته و مردم دنیا بطور عاجل اخبار افغانستان را رصد می کنند؛ اما متأسفانه اداره کابل با اخلاق زشت خود ضد آزادی بیان و آزاد گذاشتن رسانه ها و

به ضعف و ناتوانی، بی کفایتی و فساد اداره کابل کاملاً اطمینان داشته و عاقبت سیاه و تاریک آن اداره فاقد صلاحیت را خوب می فهمند؛ ولی از آنجا که خارجی ها تمام دست آوردشان در افغانستان ایجاد همین

اداره بی کفایت و بی صلاحیت بوده است دل شان نمی آید که به آسانی آن را دست تنها رها کنند چون شکست اداره کابل به معنی شکست یک اداره نیست بلکه شکست قطعی اداره کابل به معنای شکست تمام تلاش های استکبار و تجاوز غرب و امریکا به افغانستان تعبیر می شود؛ و آنها هرگز چنین چیزی را تحمل کرده نمی توانند؛ گرچه مجبوراند که بالاخره قبول و تحمل کنند.

لذا تحریف حقایق میدانی که شورای به اصطلاح امنیت اداره کابل این روزها در اولویت کاری خویش قرار داده نه اینکه هیچ نفعی به حال آن اداره نمی کند بلکه هنوز بیشتر موجبات رسوایی و افتضاح برای اداره کابل و حامیان بین المللی اش می شود؛ وقتی اداره کابل در رسانه های خود جار بزند که مثلاً طالبان کیلومترها از فلان ولسوالی و مرکز شهر فاصله دارند و مردم حاضر در محنه شاهد حال باشند و طالبان را در مرکز شهر و یا ولسوالی ببینید اگر یک چشم مردم به رسانه های تحت امر اداره کابل باشد و چشم دیگر شان بر حضور فیزیکی طالبان در منطقه، چه گمان می شود آیا دیگر کسی دروغ های شاخدار اداره کابل و حرف های رسانه های

زخرید آن را قبول کرده و بر اخبار شان اعتماد می کنند؟

هرگز نه، چونکه الله سبحانه و تعالی به ملت عقل، هوش، گوش و هواس داده است و آنها با عین الیقین خود شاهد پیروزی های شکوهمندانه مجاهدین در منطقه خود و دیگر کنج و کنار افغانستان می باشند؛ پس جای هیچ دروغ پردازی برای اداره کابل باقی نمی ماند و اداره کابل جز آنکه خود را خسته کند و دست خود را سیاه کرده به روی خود بمالد دیگر هیچگونه نفع و بهره از تحریف حقایق میدانی نخواهد برد.

واقعیت این است که الله متعال وقتی خواسته باشد نظامش را بر زمین حاکم کند اسباب فتح و پیروزی بندگان صالح خود را مساعد می سازد و همینطور وقتی اراده الله رفته باشد باطلی را از روی زمین برچیند اسباب ذلت و رسوایی و ختم آن را نیز توسط همان بندگان صالح و شجاع، و هم توسط خود اهل باطل مساعد می کند؛ که اداره کابل یک نمونه ای عملی است که این روزها دچار مقدرات الهی شده و به شکست قطعی و نهایی خویش رسیده است. ان شاء الله تعالی

به امید آن روز!

آیا دین را کنار گذاشتن مدرنیسم است؟

استاد صهیب رؤفی

شعور و احساس این انسان اروپائی آکنده از حقایق و پندارها بود؛ برخی حقیقت و عده ای نیز پندارهایی ناشی از رویدادها و اتفاقات دورهٔ رنسانس بود. و به طور قطع، مقدمات و نتیجه محسوب نمی گردد تا چیزی را به اثبات رساند؛ اما در فضای گرمی که علیه دین و کلیسا در رنسانس همراه بود، چه در حالت منفی یا مثبت آن شکل علت و نتیجه را به خود گرفت. بدین معنا که دین علت هر مصیبت است و رهایی از دین سبب هر کامیابی!

وضعیت کلیسا و رجال دین آن در قرون وسطای تاریک اروپا چنان بود که قبلا بدان پرداختیم. منابع اروپایی نیز از حوادث هولناک آن آکنده است. اما اولین اشتباه در اندیشهٔ اروپا این بود که دین را به حیث آن که دین است، علت العلل و اساس مصیب های خود پنداشت. در حالی که تجربهٔ اسلامی در اندلس و دیگر سرزمین های اسلامی در برابر اروپا قرار داشت، و همین تجربه برای شناخت حقیقت کافی بود تا اروپا بداند که اساس این مصیبت ها دین نیست. بلکه رویکرد کلیسایی از دین و استفاده از آن است.

اروپا در مدت زمانی که رجال دین بر آن چیره گردیده بودند با عقب مانده گی، جهالت، دگم اندیشی و محدودیت دسته و پنجه نرم می کرد. آن گاه که دین اش را طرد کرد، پیشرفت نمود، دانش آموخت، متمدن گردید و فضای بسته اش دامن گسترانید و باز شد...

این یک حقیقت تاریخی است که جای هیچ مجادله در آن نیست...

اما عوامل متعددی دست به دست هم داد و به خیزش سترگی انجامید. اروپا در عرصه های مختلف نیروی علمی، اقتصادی، نظامی و سیاسی فراهم آورد و پله های صعود را درنوردید... این دگرگونی های سترگ، هنگامی رخ داد که اروپا دین را از ساحت زندگی خود طرد کرد. و بدین سان، در ضمیر نا خودآگاه آن هر نوع پیشرفت با دور انداختن دین پیوند خورد. دین علت العلل تمام عقب ماندگی ها شد. لذا راهی برای بازگشت به دین باقی نماند، چون به معنای شتاب از نور به سوی ظلمت می نمود و عاقلانه نبود.

اگر ما به این پدیده با دیدهٔ عقلگرا بنگریم؛ که اروپا در آن زمان ادعای آن را داشت؛ موضع اروپا در این قضیه کاملاً احساساتی و دور از عقل و خرد به نظر می‌رسد، و بی‌گمان، حمله‌های سرسختانه کلیسا علیه اسلام، به هیچ عنوان برای اروپا عذر پنداشته نمی‌شود، که این حقیقت از ذهن انسان اروپایی دور بماند.

چنانچه در گذشته گفتیم، با کشف قانون سببیت توسط نیوتن، در شعور انسان اروپایی دشمنی دین افزایش یافت، و نتیجه آن شد که علم و دانش می‌تواند جانشین درست دین شود، و سبب پیشرفت و تقدم جامعهٔ بشری گردد.

این یک پندار جدید بر پندارهای نهضت بدون بصیرت رنسانس اروپا بود. و آنچنان که بیان کردیم، تجربهٔ اسلامی در برابر اروپا قرار داشت و این نیز هویدا بود که میان دین و علم تضادی نیست؛ بلکه دین انگیزه دهنده و محرک اصلی علم بود.

هجوم شدیدی که کلیسا علیه دانشمندان قائل به کروییت زمین آورد، نیز هیچ گاه دلیلی برای غیاب این حقیقت از ذهن اروپا نمی‌باشد. انسان روشنفکر و عقل‌گرا در بند احساسات خویش نمی‌افتد که حقایق را فراموش کند، و نه هم در برابر حقایق، رفتار احساساتی نماید. کشف قانون سببیت دانشمندی چون «برنتون» را واداشت که بگوید: «قانون سببیت همه آنچه را خرافه‌ها، الهامات و باورهای باطل (باورهای

دینی) در این جهان بنیان گذاشته بود، ویران کرد.» (منشأ الفکر الحديث، ترجمه عبد الرحمن مراد، ص ۱۵۱ طبع عربی)

در همان صفحه می‌افزاید: «خدا در رسم نیوتن به سازندهٔ ساعت می‌ماند. اما سازندهٔ این ساعت هستی (جهان هستی)، طناب آن را برای همیشه بسته است، و می‌تواند تا ابد کار کند. اما مردان را در زمین به عنوان اجزای این ابزار بزرگ چنان ساخته تا بر آن حرکت نمایند. و چنان دانسته می‌شود که هیچ سودی نیست که نمازی برای این سازندهٔ ساعت بزرگ جهان هستی به جا آورد، سازنده‌ای که اگر بخواهد در کار او تصرف نتواند!!».

و در همین کتاب گفته است: «مذهب عقلگرا به سوی از بین بردن خدا و جهان ماوراء الطبیعه حرکت می‌کند. رشد معرفت علمی و افزایش استخدام درست روش‌های علمی با رشد وضعیت عقلی پیرامون جهان هستی پیوند مستحکم دارد» (سابق. ۱۰۳):

این‌ها حماقت‌هایی بیش نیست!!
 {إِنَّ اللَّهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أُمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِنْ بَعْدِهِ} [فاطر : ۴۱]

ترجمه: خداوند آسمانها و زمین را نگاهداری می‌کند و نمی‌گذارد (از مسیر خود) خارج و نابود شوند. هر گاه (هم بخواهند از مسیر خود) خارج

و نابود شوند ، جز خدا هیچ کس نمی تواند آنها را (در مسیر خود) نگاه و محفوظ دارد.

{يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجْلِ لِلْكِتَابِ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ}
[الأنبياء: ۱۰۴]

ترجمه: (این امر) روزی (تحقق می پذیرد
که) ما آسمان را درهم می پیچیم به همان صورت
که طومار نامه ها در هم پیچیده می شود . همان
گونه که (نخستین بار سهل و ساده) آفرینش را
سر دادیم ، آفرینش را از نو بازگشت می دهیم (و
به شکل دیگری زندگی دوباره می بخشیم و مردمان
را برای حساب و کتاب حاضر می آوریم) . این
وعده ای است که ما می دهیم ، و ما قطعاً آن را به
انجام می رسانیم .

{وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَاوَاتِ
وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا} [فاطر: ۴۴]

ترجمه: هیچ چیزی چه در آسمانها و چه در
زمین خدا را درمانده و ناتوان نخواهد کرد . چرا که
او بسیار فرزانه و خیلی قدرتمند است .
الله متعال، آفریننده این جهان است، هیچ چیزی او
را درمانده و ناتوان از تغییر، باطل نمودن و
آفرینش دیگری اگر بخواهد، نمی کند. او کسی
است که اگر به چیزی بگوید: شو، می شود.
استواری سنت های جهان هستی دلیل ناتوانی الله
از تغییر نیست؛ آن چنان که عقلانیت رنسانس با
سادگی ابلهانه اش پنداشته است. بلکه این همان
علاقه رنسانس در فریب و نیرنگ علیه کلیسا بود

که با شدت در برابر علم و دانش ایستاد، و اهل علم
و دانش را بر آن داشت که خدای کلیسا را رد نمایند
که آنان را به نام آن شکنجه و آزار نموده بود. و
برایش چنان وانمود کنند که جهان هستی بدون
خدا نیز می تواند جریان داشته باشد.

این یک حماقت احساساتی بود و هیچ
پیوندی با علم ندارد، و نه ارتباطی با عقل و خرد.
اما بر عصر رنسانس و بعد از آن - به جز بر عده ای
اندک - سایه افکند!

دیگر آن که، کشف قانون سببیت یعنی پرده
برداشتن از اسباب و عللی که در پشت پدیده ها است؛
پدیده هایی که ما در طبیعت می بینیم و شناخت
این اسباب، ایمان به وجود الله آفریننده را لغو نمی
کند. بلکه سنت های الهی را بیان می دارد که بر
جهان هستی حکمفرما است. و گر نه چه چیزی
اسباب را واداشته تا به این نتایج منجر گردد؟ و به
نتایج دیگری منجر نشده است؟! اگر الله تعالی می
خواست که اسباب، نتایجی این چنین ندهد، چگونه
علم می توانست کاری کند تا به این نتایج منجر
گردد؟

{أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ (۵۸) أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ
الْخَالِقُونَ (۵۹) نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ
بِمُسْبِقِينَ (۶۰) عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنْشِئَكُمْ فِي
مَا لَا تَعْلَمُونَ (۶۱) وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا
تَذَكَّرُونَ (۶۲) أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ (۶۳) (أَأَنْتُمْ
تَرْزَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ (۶۴) لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ
حُطًا مَّا فَظَلَّمْتُمْ تَفَكَّهُونَ (۶۵) إِنَّا لَمُعْرِضُونَ (۶۶) بَلْ

نَحْنُ مَحْرُومُونَ (٦٧) أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ (٦٨) أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ (٦٩) لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ (٧٠) أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ (٧١) (أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ (٧٢) نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ (٧٣) فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ [الواقعة: ٧٤ - ٥٨]

ترجمه: آیا درباره نطفه‌ای که (به رحم زنان) می‌جهانید ، اندیشیده‌اید و دقت کرده‌اید ؟ آیا شما آن را می‌آفرینید ، و یا ما آن را می‌آفرینیم ؟ ما در میان شما مرگ را مقدر و معین ساخته‌ایم ، و هرگز بر ما پیشی گرفته نمی‌شود (و کسی بر ما چیره نمی‌گردد و از دست ما بدر نمی‌رود) . هدف (از قانون مرگ) این است که گروهی از شما را ببریم و گروه دیگری را جای آنان بیاوریم ، و (سرانجام) شما را در جهانی که نمی‌دانید آفرینش تازه ببخشیم . شما که پیدایش نخستین (این جهان را دیده‌اید ، و آن را لمس و اوضاع آن را) دانسته‌اید ، پس چرا یادآور نمی‌گردید (و آفرینش جهان دیگر را بر آفرینش این جهان قیاس نمی‌کنید ؟) . آیا هیچ درباره آنچه کشت می‌کنید اندیشیده‌اید ؟ آیا شما آن را می‌رویانید ، یا ما می‌رویانیم ؟ اگر بخواهیم کشتزار را به گیاه خشک و پرپر شده‌ای تبدیل می‌گردانیم بگونه‌ای که شما از آن در شگفت بمانید . (حیران و اندوهناک خواهید گفت :) ما واقعاً زیانمندیم ! بلکه ما بکلی بی‌نصیب و بی‌بهره (از رزق و روزی) هستیم ! (آخر چیزی برای ما

نمانده است و بی‌چیز و بیچاره شده‌ایم) . آیا هیچ درباره آبی که می‌نوشید اندیشیده‌اید ؟ آیا شما آب را از ابر پائین می‌آورید ، یا ما آن را فرود می‌آوریم ؟ اگر ما بخواهیم این آب (شیرین و گوارا) را تلخ و شور می‌گردانیم . پس چرا نباید سپاسگزاری کنید ؟ آیا هیچ درباره آتشی- که برمی‌افروزید ، اندیشیده‌اید ؟ آیا شما ، در آغاز این آتش را پدیدار کرده‌اید ، یا این که ما پدیدآورندگان آن هستیم ؟ ما آن را وسیله یادآوری (قدرت خدا) و وسیله زندگی اقویاء و فقراء نموده‌ایم . حال که چنین است ، نام پروردگار بزرگوار خود را ورد زبان ساز (و سپاسگزار نعمتهای فراوان او باش ، و به ستایش وی بپرداز) .

{أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْزُقُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجُوا فِي عُتُوٍّ وَنُفُورٍ} [المک: ٢١]

ترجمه: یا این که چه کسانی که اگر خداوند روزی خود را باز دارد بتوانند به شما روزی برسانند ؟ اصلاً کافران در سرکشی- و گریز پافشاری می‌کنند.

{أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ} [الطور: ٣٥]

ترجمه: آیا ایشان (همین جوری از عدم سر بر آورده‌اند و) بدون هیچ گونه خالقی آفریده شده‌اند ؟ و یا این که (خودشان خویشان را آفریده‌اند) و خودشان آفریدگارند ؟

مسلمانان چندین قرن قبل از اروپائیان دانستند که اسبابی در پی وقوع اشیاء وجود دارد،

اما سبب کفرشان به الله نگردید. و نه هم علم را بر جای دین نشانند. چرا که آنان فهمیده بودند که آن که اسباب را آفریده نیز الله است. و به گونه ای که جریان دارد، آن را به راه انداخته است. لذا معرفت اسباب بر ایمان و نزدیکی آنان به الله افزود و آنان را از الله دور نکرد:

{إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ} [فاطر: ۲۸] ترجمه: تنها بندگان دانا و دانشمند، از خدا، ترس آمیخته با تعظیم دارند.

و چنان فهمیدند که اسباب به خودی خود، بدین گونه جریان ندارد، بلکه آن نیز جریان دهنده ای دارد که آن را به جریان درآورده است: {رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى} [طه: ۵۰]

ترجمه: پروردگار ما آن کسی است که هر چیزی را وجود بخشیده است و سپس (در راستای آن چیزی که برای آن آفریده شده است) رهنمودش کرده است.

الله تعالی را پرستش نمودند. بر عبادت وی چنگ زده، دروازه های علم و دانش را گشودند. رازهای جهان هستی را پرده برداشتند. سنت های الهی را شناختند. در رشد و شگوفایی دانش کیمیا، فیزیک، هستی شناسی، طبابت و دیگر علوم با همگونی کامل علم عقیده و فضای مسالمت آمیز دین نقش بسزایی انجام دادند .

اما رشد علم و دانش در اروپا بر عکس بود. هر اندازه که اروپائیان علم افزودند به همان پیمانه از دین دور شدند!

سپس رویدادهای دیگری در زندگی اروپا رخ داد که به دین پشت پای بیشتر زدند و آن را از جریان زندگی دور تر کردند.

انقلاب فرانسه سر رسید. در پی آن انقلاب صنعتی رخ داد. و آنگاه انقلاب داروینی پدیدار شد. و به انقلاب ارتباطات و معلومات انجامید! هر کدام آن، موجی سرسام آور بود، که مردم را از ساحل دین دور می کرد و بر انزجار آنان از دین می افزود.

اما انقلاب فرانسه، که یهودیان می گویند آنان آتش آن را برافروختند (بدون تردید نهادهای ماسونی در فرانسه در آن زمان نقش عمده ای در شعله ور شدنش داشت.) پیام داد: که می خواهیم آخرین پادشاه را با روده های آخرین کشیش به دار آویزیم.

این مقال، گنجایش بیان رویدادهای انقلاب فرانسه، ابهامات و جریانات آن را ندارد. اما با نگاه گذرا می توان گفت که دستگاه ماسونی که در آغاز انقلاب نقشی بازی نمود، توانست تا خشم روزافزون بر علیه رجال دین کلیسا را به کراهیت از دین مبدل سازد، تیشه بر ریشه دین زند و آن را از جریان زندگی دور کند. اولین قانون سیکولاری که در اروپای مسیحی صادر گردید این بود که دولت نمی تواند بر پایه دین شکل گیرد. چنان چه یهودی

را به حیث شهروند اصیل در فرانسه سیکولار به رسمیت شناخت. شعار انقلاب فرانسه نیز قابل تامل است: آزادی، برادری، مساوات، همان شعار فراماسونی ها! و شعار دیگری که یهود در غفلت جماهیر فرانسه آن را برافراشت (Laissez Faire): (Laissez Passer) بگذار آنچه می خواهد بکند، بگذار از هر جا که می خواهد بگذرد؛ یکی یعنی آزادی شخصی که آزادی الحاد و فساد اخلاقی را در بر می گیرد. و دیگر آزادی سرمایه یعنی در پشت سر گذاشتن همه موانع برای رسیدن به سود.

در این انقلاب بردگان زمین آزاد شدند. پایه های دموکراسی پا بر جا گشت. که خود پیشرفت سترگی محسوب می گردد. چرا که جماهیر دست آوردهای فراوانی که در تصورشان نبود بدست آوردند.. اما این پیشرفت - بدون هیچ پیوند درستی - به طرد دین نزدیک شد، و احساس اروپا - یا توهم آن - افزوده گردید که گویا دور ساختن دین از ساحت زندگی، پایه و اساس تقدم و پیشرفت و تحقق انسانیت انسان است.

اما انقلاب صنعتی، در تضاد خود علیه دین بسیار آشکار تر بود. چه در بعد تئوری و چه هم در جریان عملی آن. این را نیز از یاد نبریم که انقلاب صنعتی را یهود با قرض های سودی خویش آغاز نمود. بهره‌وری و منفعت سودی یهود آنان را بر جامعه اروپا چیره گرداند. برنامه و طرحی برای فساد جمهور، استعمار و به بند کشیدن آنان ریختند تا مطابق فرامین «تلمود» به خدمت یهود

گماشته شوند. ابزارهای بزرگی که در این راستا استفاده نمودند، از یک سو تئوری های مارکس، فروید و دورکایم بود، و از سوی دیگر به بازار کشیدن زن و پخش فساد اخلاقی برخاسته از در آمیختن زن و مرد، ایجاد روابط «پاک» میان زن و مرد، تبدیل این روابط به پیوندهای آزاد از هر قید و بند و «ضابطه» ای که مارکس، فروید و دورکایم توانستند تصویر زشت از آن تقدیم نمایند و به در هم شکستن آن فرا خواندند.

صنعت در سایه این انقلاب بسیار پیشرفت نمود، علم و دانش شگوفا شد، تکنولوژی رشد کرد و خدماتی را برای مردم عرضه نمود که خواب آن را نیز ندیده بودند. این پیشرفت نیز - بدون هیچ پیوند درستی - با طرد دین از ساحت زندگی نزدیک گردید، و باور انسان اروپایی را بیشتر بر این داشت که دور انداختن دین، اساس و پایه هر تقدم، ترقی و حرکت به سوی تعالی است.

داروین تئوری جدید خود را بر پایه مادی و حیوان بودن انسان بنیاد گذارد. یهود آن را گرفته و پخش نمودند، و نیک می دانستند که تاثیر منفی زیادی بر عقیده دارد؛ چرا که طبیعت را به جای خدا می نشاند. آفرینش را به آن نسبت می داد و چنین می پنداشت که خدا در آفرینش و تدبیر امور آن نقشی ندارد. بر علاوه این که پیوند انسان به حیوان؛ هیچ جایی برای دین، اخلاق و ارزش ها نگذاشت.

از گفته های داروین این بود «survival of the fittest» که در نظریه تکامل، داروین به اساس یافته های خود در «تنازع بقا» می گوید که در رقابت موجودات، آن عده باقی می مانند که مطلوبیت بیشتر دارند، بدین معنا که وضعیت جسمی و وظیفوی، بدون در نظر داشت موقعیت آن در نمودار تحول و تکامل، او را در هنگام دگرگونی اوضاع طبیعی سازگار می سازد. و در غیر این صورت، سوسک حمام که از کوچک ترین مخلوقات است، باقی نمی ماند و دایناسور که هزارها مرتبه بزرگتر است، از بین نمی رفت.

اما نظام سرمایه داری سخنان داروین را به راهی دیگر برد و آن را «بقاء برای صالح تر» گرداند. و خود را که بر اوضاع چیره بود، صالح تر پنداشت! و چون سرمایه داری - همان یهودیان - دشمن دین، اخلاق و سنت ها بودند، «صالح تر» معنای دورتر از دین، اخلاق و سنت شد!

درست در همین وقت، رویدادهای سیاسی و نظامی بزرگی به خاطر ناتوانی و ضعف جهان اسلام در جهان رخ داد. این رویدادها صلیبیان را فریفته نمود و برای سیطره بر جهان اسلام گسیل داشت؛ سرمایه های شان را به یغما بردند. چور و چپاول استعمار غربی، اروپا را به دارایی های فراوان رسانید و ثروتی بیشمار اندوختند. این سرمایه هایی که به قیمت خون مسلمانان فراهم گردیده بود، در زمان دوری اروپا از دین، سطح اقتصادی و رفاهیت اروپا را بالا برد. و این چنین

احساس اروپا افزون گردید که دوری از دین می تواند ثروت و دارایی را نیز جلب نماید و نعمت های زمینی را فراهم کند. (عده ای شاید به شگفت آیند که چرا حمله استعمار غربی بر جهان اسلام حمله صلیبی باشد، در حالی که دوری مردم از دین را در اروپا با چشم سر می بینند... در واقعیت امر شگفتی یی در کار نیست؛ اروپا دین خود را کنار گذاشت. از جریان زندگی بدور انداخت. اما کینه و عداوت خود را با اسلام از یاد نبرد.. این کینه ارتباطی با دین نداشت؛ اگر چه در گذشته از دین سرچشمه می گرفت.)

و بالاخره انقلاب ارتباطات و معلومات به سردمداری یهود سر رسید. تجربه ای که در تاریخ بی سابقه بود؛ از یک طرف مردم را از گذر شبکه های ماهواره ای در لجنزاری از پلیدی غرق کرده و از سویی دیگر برای انسان خدمات شگفت انگیزی عرضه نمود که در عقل نمی گنجد. پیشرفت علم و تکنولوژی فوق العاده با فساد اخلاقی گسترده هر دو با هم جمع شدند. با وجودی که هیچ یک با دیگری پیوندی ندارد، دوباره مردم چنین پنداشتند که پیشرفت همه جانبه به غیر از دور انداختن دین، راه دیگری ندارد.

این است، داستان مدرنیسم در اروپا..
فرازهای بلند و نشیب های مرگ بار!

ادامه دارد.....

د دفاع وزارت اعترافي

استدلال...!!

موسی فرهاد

د رسنيو خبر :

افغانستان کې د ناټو ځواکونو مرستیال ویاند چارلس کلیفلنډ پروږن وویل چې تېرو اتو میاشتو کې د افغان امنیتي ځواکونو له ۵۰۰۰ زرو ډېر مامورین وژل شوي دي او له ۱۵۰۰۰ زرو ډېر نور ټپیان دي.

خو د کابل د دفاع وزارت ویاند محمد رادمش له رسنيو سره په خبرو کې د ناټو پر دې راپور نیوکه کړې ، ویلي یې دي چې د ناټو له لوري اعلان شوی شمېر تلفات نشو منلی . نوموړي زیاته کړې چې: «دا باید په پام کې ونیول شي، چې افغان امنیتي ځواکونه د نړۍ په استازیتوب د ترهګرو پر ضد جنگېږي» .

خو ورپسې د ناټو عمومي قومندان امریکایي جنرال نیکولسن ، نن ، یعنی د اګست په ۳۱ مه نیټه د کورنیوامورو په وزارت کې یوې دوه

ورځنۍ غونډې ته وویل : یوازې په تیر جولای میاشت کې ۹۰۰ افغان سرتیري وژل شوي دي . ده وویل : همدا تیره شپه بیخي ډېر سرتیري له طالبانو سره په جګړه کې مړه او زخمیان شول .

د نوموړي جنرال په خبره هره ورځ په اوسط ډول ۳۰ تنه افغان عسکر وژل کیږي ، او د جنرال کلیفلینډ په قول روزانه ۲۰ سرتیري وژل کیږي . او د حنیف اتمر په خبره ۲۵ سرتیري د طالبانو له لاسه د مرګ کندی ته لویږي . که څه هم د دوی دریو واړو شمیرې ډېرې سره نژدې دي خو دفاع او کورنیو وزارتونو ویاندویان بیا له حقایقو ناخبره او یا دروغ وایی .

د افغان ځواکونو په اړه د هغوی د نورو خارجي دوستانو وړاندوینې او نظرونه :

۱ - (افغان ځواکونه په

راتلونکي کې له سخت بد حالت سره مخ کیدونکي دي) اشتېن کارټر د امریکا دفاع وزیر

۲ - (د طالبانو استخباراتي

او جنگي تکنیک د پخوا په پرتله ډېر پیاوړی شوی ، افغان ځواکونو ته به یی مقابله ګرانه وي) د میشتو بهرنیو ځواکونو مرستیال ویاند جنرال کلیفلنډ

۳ - (طالبانو رښتیا په

افغانستان کې ډیرې تاکتیکي بریاوې لرلي دي ، او دا بهیر لا هم روان دی . د طالبانو توانمندي باید ناڅاپی ونه ګڼله شي ، بلکې د افغان حکومت لپاره طالبان جدی ګواښ دی . موږ یی باید د ماتیدلو هڅې وکړو.) جنرال کلونډ د امریکي ځانګړو عملیاتو قومندان .

۴ - (طالبانو د لښکرګاه په

شمول ستراتیژیکو سیمو ته خپل تمرکز زیات کړی دی. امکان لري چې په راتلونکو وختونو کې به جګړه نوره هم سخته شي.) جنرال چارلي کلیفلینډ .

۵ - (موږ افغان ځواکونو ته

وايو چې تاسو له مورچو را ووزئ، یرغلیز حالت خپل کړئ، خو دوی نشی کولای . او دا حالت اوس

طالبانو خپل کړی .) جنرال کليفلینډ .

٦ - (وسله والو طالبانو د پخوا په پرتله زیاتې سیمې نیولي او مرکزي حکومت ته یې د گواښ کړی پراخه کړې ده) د افغانستان لپاره د ملګرو ملتونو د سیاسي ځانګی استاخی

او ډېری نور ... بهرنيان ، هره ورځ هم خپل ګوډاګیان جګړې ته هڅوي ، پیسې ورکوي او له بلي خوا یې روحيات ورځپې ترڅو یې د تل لپاره د ګوډاګیتوب په روحیه تر خپل پریشر لاندې وساتي . او کله هم د خپلواکۍ سوچ او فکر ورسره پیدا نشي .

خو په مقابل کې یې د افغان عسکرو اعتراض داسي څرګندوي چې پخپله خوله هم په ګوډاګیتوب اعتراف کوي او هم په ور اوبنتو یې شمیره تلفاتو .

دا ځکه چې د دفاع وزارت ویاند پرون د ناټو ځواکونو د مرستیال ویاند چارلس کليفلنډ د خبرو په رد کې په اعتراضیه ډول وویل : چې زموږ بهرني دوستان دا باید په پام کې وټري چې موږ (افغان عسکر) د بهرنیو ځواکونو په استاخیټوب د طالبانو په وړاندې

جنگیږو ، نو تاسو ته پکار ده چې زموږ د تلفاتو شمیري رسوا نکړئ ، بلکې موږ ته نوره حوصله راکړئ او مرستي راسره وکړئ .

د دې خبري د لمر غونډي واضح مطلب دا شو چې موږ د خپل هیواد د دفاع عسکر نه ، بلکې د خارجیانو د ناوولیو مقاصدو لپاره د پیسو په مقابل کې د کرایې جګړه ماران یو او له خپلو وطنوالو سره جنگیږو ،

د پورتنیو دواړو خبرو په اړه د حنیف اتمر اعتراف :

په امنیتي او دفاعي چارو کې د غني مشر سلاکار، حنیف اتمر د روان ۲۰۱۶ کال په لومړیو کې په چین کې د بهرنيانو د یوې غونډې په ترڅ کې په خپله لیکله شوي وینا کې وویل: هره ورځ په اوسط ډول زموږ ۲۰ تر ۲۵ سرتیري وژل کیږي، تر ۷۰٪ زیات دولتي منابع او امکانات مو له طالبانو سره د جګړې او مبارزې لپاره ځانګړي کړي دي، دا قرباني مونږ یوازې د افغانستان د دفاع په خاطر نه ورکوو؛ بلکې په دې غونډه کې ستاسو د هر یوه په نهایندګۍ مونږ دا قرباني ورکړې او ورکوو یې.

حنیف اتمر په څرګندو ټکو اعتراف کوي چې موږ د بهرنيانو لپاره جګړه کوو . او په عین حال کې د تلفاتو په اوږدلو داسی اقرار کوي چې وایی : هره ورځ په اوسط ډول زموږ ۲۰ تر ۲۵ عسکر وژل کیږي . نو ۲۵ سرتیري چې روزانه وژل کیږي او دا ضرب کړي په ۸ میاشتو کې نو ټوټل شمیره یی تر شپږ زره اوږي . نو د دفاع وزارت ویاند ولي د ناټو پر کومندان کليفلینډ اعتراض کوي چې افغان عسکر په اتو میاشتو کې ۵ زره نه دي وژل شوي ، بلکې د حنیف اتمر په خبره چې د ملي امنیت مشر دی ؛ تر ۶ شپږ زره زیات وژل کیږي . او د جنرال نیکولسن په قول تر ۸ اتو زره پوري سرتیري په اتو میاشتو کې وژل شوي .

هو ! د عسکري تلفاتو د پټولو کیله دي پرځای ده چې باید له خارجي بادارانو یې وکړئ ، ځکه چې تاسو د هغوی لپاره په کرایه جنگیږئ او هغوی مو راز پټ نه ساتي ، رسوا کوي مو . دا کیله مو پرځای ده ، که یې چیري هغوی ومني . اما د عسکرو دومره زیات وژل مو تر لمر روښانه حقیقت دی .

پای!

د تاريخ مظلوم، شهيد ملا عبدالله گردیزی

فسخ کولی. دې خبرې زور واخيست تردې چې د ملا عبدالله د فتوی په اساس د منگلو قوم د نظامنامې په مقابل کې ودرېد. ملا عبدالله گردیزی او ملگري يې ملا عبدالرشیدسهاک چې د زرملي له سهاکو څخه و د ۱۳۰۲ لمريز کال په حوت کې حکومت ته عرض وکړ چې د نظامنامې غیر شرعي مواد تبدیل کړي خو حکومت په نظامنامه دومره ډیر ټينگار درلود او په داسې جبر يې تطبيقوله چې زما د استاد مولوي اعظم گل صاحب له قوله د هغه وخت يوه شاعر موجوده وضعیت د شعر په ژبه داسې بيان کړی و.

هرکسی نظم نامه آموختند - کتب شرع را همی سوختند

د امان الله خان حکومت د ملا عبدالله غوښتنه رد کړه او همدا و چې ملا عبدالله د پکتیا، پکتیکا او خوست په سیمو وگرځید، د تاریخ له روایت په یوه لاس کې به يې قرآن او په بل کې نظامنامه نیولې وه او خلکو ته به يې ویل چې کوم یو منی، خلکو به طبعاً قرانکریم مانه او ده ورته ویل چې اوس قرآن نه بلکې دغه نظامنامه په تاسو حکومت کوي. په دې ډول پاڅون پیل شو، حکومت لوی پوځ پکتیا ته ولیږه خو شکست يې وخوړ او قریبا تر یو نیم کال پورې

شهید ملا عبدالله چې مغرضو تاریخ لیکونکو په گوډملا سره سره تشهیر کړی دی دپکتیا گردیز ختیځ ته د ډاکټر نجیب د پلرني کلي میلن سره نږدې د اتماني د کلي اوسیدونکی او په قوم احمدزی و، ملا عبدالله په پکتیا کې د اتماني په ملا سره شهرت درلود. چې د انگریز خلاف جهاد کې يې ښه کردار اداء کړی و او تر خوست او پکتیکا پورې يې شهرت درلود

د غبار د تاریخ له مخې کله چې امان الله خان لومړنۍ نظامنامه جوړه کړه بعضي فقرات يې صریحا له شریعت سره ټکر و، مثلا له بلوغ وړاندې نکاح يې غیرقانوني او مردوده بلله. سنزل نوید په خپل کتاب (افغانستان در عهد امانیه) کې لیکي چې د خوست د منگلو قوم یو تن چې یوه نجلۍ يې په ماشومتوب نامزاده کړې وه کله يې چې غوښتل له بلوغ وروسته يې ځان ته واده کړي د نجلۍ کورنۍ په دې نکاح راضي نه وه، خبره حکومت ته لاړه د امیرالدین په نوم حکومتي چارواکي د نظامنامې په اساس فیصله وکړه چې دغه نکاح غیرقانوني شوي او باید فسخه شي، د نجلۍ کورنۍ په دې خبره راضي شوه خو نکاح کوونکی مدعي ملا عبدالله ته ورغی او فتوی يې ترې وغوښته ملا عبدالله ورته وویل چې په شریعت کې له بلوغ وړاندې نکاح منعده ده او هیڅوک يې نشي-

سختې جگړې وشوه چې د ملا عبدالله پاڅونيانو دلوپې پکتيا او لوگر ډيرې ساحې ونيولې حتی د میدان وردگو تر سیداباد پورې ورسیدل.

پاڅون په پوره بریا روان و او په وړاندې یې ټول حکومتي کوښښونه ناکام شول مگر هغه وخت له زوال او کمزورۍ سره مخ شو کله چې له هند څخه د عبدالکریم په نوم یو غیر افغان خوست ته لاړ او په دې پاڅون کې داخل شو، عبدالکریم له هنده راغلی، دعوه یې درلوده چې د امیر شیرعلي خان د زوی یعقوب خان د مینځي زوی یم، ده دعوه کوله چې اصلاً د افغانستان پاچاهي زموږ یعنی د امیر شیرعلي خان د اولادې حق دی، عبدالرحمان خان چې د افضل خان زوی او د امیر شیرعلي وراره و دوی د انگریز په کومک زموږ دپاچاهي حق غصب کړی دی، کله چې دا سری راغی حکومت او انگریز دواړو یې د تشهیر لپاره ډیر کار وکړ او له موقع په استفاده یې دا خبره مشهوره کړه چې د ملا عبدالله پاڅون د اسلام جنگ نه بلکې د امیر شیرعلي خان اولادې ته د پاچاهي د ستونلو مبارزه ده، داسې هم ویل کیږي چې دغه سری انگریزانو رالیږلی و تر څو پاڅون بدنام کړي، ددې خبرې له شهرت سره د پاڅون داعیه او شرعي انگیزه کمزورې او ډیر خلک ترې بیل شول، تردې چې په پای کې لږ کسان پاته او هغه دملا عبدالله او ملاعبدالرشید په شمول حکومت ونيول او د کابل شاه شهید ته نږدې د سپاه سنگ په سیمه کې یې اعدام کړل.

وايي ملا عبدالله چې له نیول کیدو وروسته امان الله اخان ته وروستل شو هغه ورته وویل چې ما به

تاته بښنه کړې وای مگر دا چې تا عبدالکریم د پاچاهۍ دعوه دار له ځان سره ملگری کړ نو اوس دې نه شم بښلی.

دغه وخت عبدالکریم د انگریز تر واک لاندې هند ته وتښتېد د امان الله خان حکومت یې له انگریز څخه د نیولې او دوی ته سپارلو غوښتنه وکړه، انگریزانو چې د عجب خان افریدی د ورسپارلو غوښتنه کړې وه مگر دا چې امان الله خان عجب خان افریدی وروڼه سپاره. عبدالکریم په هند کې پاته شو چې وروسته برما ته تبعید او هلته یې خودکشي وکړه. نن سبا د شهید ملا عبدالله په اړه ډانده تاریخ لیکونکي وایي چې نوموړی انگریز راپورته کړی و مگر دا چې ملا عبدالله له انگریز سره تړاو نه درلود په دې اړه ډیر شواهد شته. سنزل نوید په خپل کتاب کې د انگریز او افغان حکومت دپټو مذاکراتو داسې اسناد خپاره کړي چې هغوی په دې لټه کې دي تر څو په ګډه د ملا عبدالله مالي ملاتړ کوونکي پیدا کړي، د هغو اسنادو له مخې دانگریزانو غالب گومان دا وو چې د روسیې نوي واک ته رسیدلي بلشویکان د ملا عبدالله ملاتړ کوي خو ددې خبرې لپاره هم هیڅ ثبوت نه دی موندل شوی خو په عین حال کې دا اسناد له ملا عبدالله سره دانگریز د ملاتړ احتمال په کلکه ردوي.

بهادر شاه ظفر کاکا خیل د خپل کتاب پښتانه د تاریخ په رڼا کې په ۸۸۹ مخ کې وایي چې د ملا عبدالله د خپلو لپاره انگریزانو له امان الله خان سره د پنځه زره ټوپکو مرسته کړې وه، دغه راز ډاکټر حسن کاکړ د بي بي سي لخوا چاپ شوي کتاب ژوندی خاطري په ۳۰ مخ کې ویلي چې د انگریزانو د هغه

وخت ټول جنګي ارشیفونه یې کتلي خو داسې کوم سند یا شواهد یې په کې نه دي موندلي چې د ملا عبدالله په پاڅون کې د انګریز لاس لرل ترې ثابت کړي بلکې انګریز عملاً د امان الله خان تر څنګ ولاړ او د پاڅون د سرکوبولو هڅه یې کوله.

د ۱۹۲۵ د می میاشتې په ۲۵ مه ملا عبدالله او ۶۰ تنه ملګري یې چې دده درې زلي زامن او یو زوم هم په کې و د کابل ختیځ کې سپاه سنگ سیمې ته یوړل شول او د خلکو د لوی ټولي تر مخ چارماری او اعدام شول په اعدام شویو کې د ملا عبدالله تر ټولو جذباتي ملګری ملا عبدالرشید سهاک هم و چې ځان یې بت شکن باله ، ځکه ده د استقلال له منار سره درول شوي د نادر خان مجسمه په پټه ماته کړې وه او په همدې یې شهرت درلود ملا عبدالرشید تر اعدام وړاندې د خبرو په مهال ددې په ځای چې ټیټه یې ووايي یو ځل بیا امان الله او دده ملګري کافران وبلل او په وړاندې یې د جهاد غږ پورته کړ. زما د استاد مولوي اعظم گل صاحب شفاهي روایت دی چې ددغو کسانو د شهادت په ځای تر ډیره وخته د شپې مهال ډیوې او انوار لیدل کیدل، دا خبره دومره مشهوره شوه چې په کابل کې د خلکو تر منځ په یوه لویه هنگامه بدله شوه او خلکو د ملا عبدالله د حقانیت لوی دلیل ګاڼه، تردې چې حکومت ددې خبرې له خپریدو خطر احساس کړ او بیا یې په دې ځمکه څو بازاری سپیان ووژل تر څو هغه اثر ختم شي. والله اعلم

په دې ډول د شهید ملا عبدالله داستان پای ته ورسید خو دده مبارزې امان الله خان مجبور کړ چې لویه جرګه راوغواړي او نظامنامه د علماء کرامو نظر

ته وړاندې کړي چې په دې ډول ډیری غیرشرعی مواد ترې لرې شول.

د روس ضد جهاد په مهال شهید مولوي نصر-الله منصور یو له هغو کسانو و چې ملا عبدالله یې د یوه ستر غازي او مبارز عالم په حیث معرفي کاوو نوموړي به د جلسو په مهال د شهید ملا عبدالله نوم د یوه اتل په حیث په غټو تورو خطاطي کاوو تر څو یې نوی نسل له نوم اوکارنامو سره بلد او له مبارزې یې زده کړه وکړي.

په هر حال شهید ملا عبدالله د افغانستان د استقلال د جګړو غازي او بیا د انګریز په خلاف د افغانانو د جهاد د علایا اهدافو تر ټولو ستر حامی او د امانی سیکولرزم په وړاندې سرسپارلی مجاهد و چې تر ټولو وړاندې یې افغانستان ته د غربي بي دینه افکارو د سرایت په مقابل کې بیرغ پورته او تر وروستۍ شیبې یې د بي دینۍ په مقابل کې په جګو سترګو مبارزه وکړه.

اوس چې افغانستان یو ځل بیا د سیکولرایزیشن له خطر سره مخ دی د بي دینۍ په وړاندې زموږ ددې مخکښ غازي پیژندل او قدرداني یوه مهمه اړتیا ده چې باید نوی نسل ترې خبر او له قربانیو څخه یې زده کړه وکړي .

ددولت په لیکو کې د تېښتې

او تسليمي خپه تونده شوې!!

د عابد لیکنه

له یوډول وارخطایۍ سره مخ کړې، ذکره معلوماتو له مخې یواځې په روانه اګست میاشت کې ۵۳۵ تنه له دولت څخه طالبانو ته اوبښتې اوتسلیم شوي دي، په دې اړه د کابل اداره له اعتراف څخه ډډه کوي او که څه مني هم په ډېره کمه اندازه یې ښیې، ولې پخپله امریکایانو اودناتو نورو غړو هیوادونو بار بار دا اعلان کړې چې ددولت له لیکو څخه په تېره داردو او پولیسو له منځه ډلې ډلې په تېښته دي، دروان کال د مارچ په میاشت کې د 'سیگار' امریکایي موسسې چې په افغانستان کې دامریکایي مرستو څارنه کوي په خپل راپور کې وویل: «په تېر کال کې داردو له لیکو څخه ۱۵۰۰۰ پوځیان تښتیدلي دي».

که څه هم ددې تېښتې دمخنیوي لپاره یې ځینې هڅې هم ترسره کړې، ولې هغه اسباب او علتونه چې ددې ستونزې په وجود کې کارنده اومؤثر ثابت دي، داسې څه دي چې له منځه وړل یې د کابل د دوه سړې ادارې په وس کې نه دي، ځکه خوږې دوروستۍ چارې په توګه په دې وروستیو کې دطالبانو په زندانونو کې دهغوی په وژنې اوبمبارۍ لاس پورې کړی، داسې راپورونه هم شته هغه عسکر او نظامي افراد چې سیمه یې طالبانوته پرې ایښي وي بیا له دوی سره کوم قیمت نه لري او په نظامي تشکیل کې یې نه نیسي او ځینې خو یې په بېلابېلو بهانو زندانونوته هم استوي.

وايي چې په دولتي تشکیلاتو کې ګډوډي، بې نظامي، دلوژستیک په برخه کې بې کچې اداري فساد او د افرادو د تجهیزات کمزورتیا ددې معاصلي علتونه او لاملونه دي، ولې له دې علتونو سره سره ځیني نور عمده لاملونه هم په ګوته کیږي چې د کابل اداره یې له دې سترې ستونزې سره مخ کړې:

له ټول نړیوال ملاتړ سره سره چې امریکا اودناتو غړي هیوادونه یې د کابل له ادارې سره ترسره کوي بیایې هم یوه شپه په کرار نه ده تېره کړې اودحکومتي بې مثله جنجالي تشکیل په ګډون یې له بېلابېلو شخړو اوستونزو سره لاس اوګربوان وي، دوسله والو مخالفینو اوطالبانو نظامي تکتیکونه او پرلپسې بریدونه خو هاغه سرخوړی دی چې ددې ادارې وجود نړیوالو له دوی سره ددې سرخوړي په منلو مشروط کړی.

ولې په دې وروستیو کې ددولت په لیکو کې دنظامي افرادو تېښته اوتسلیمي هغه ستونزه ده چې خپه یې ډېره تونده شوې اودولتي کړۍ یې

لومړۍ داچې دطالبانو وروستيو بریدونو او سوبو په ډېرو سیمو په تېره په هغو سیمو او ولایتونو کې دمقابل لوري په جنګي قوې اونظامي افرادو ډېر اغېز شیندلي چې هلته طالبانو یولړ سیمې لاندې اوګن دولتي مرکزونه یې په خپل تصرف کې راوستلي لکه دېغلان، کندز، هلمند، فاریاب، پکتیا اودلوګر په ولایتونه کې .

دویم ستر او ترټولو کارنده سبب په دې برخه کې دطالبانو دعوت او ارشاد دکمیسیون وروستی اغېزناکې هڅې دي چې ترډېره دملي اردو، ملي پولیسو او حتی اړیکیانو په تسلیمي کې کارنده ثابتېږي، ددوی دکارونو اثر دی چې داربکیانو په څېر دطالبانو سرسخته دښمنان هم خپل لوري ته اړوي او په دې ډول یې وکولای شول د طالبانو په وړاندې د دولت وروستی

کارنده پروژې ته هم لاره پیداکړي، همدا لامل دی چې په سرپل، خوست، کونړ، لغمان، پکتیکا، وردګ، ارزګان، دای کندي، غور، جوزجان او دکابل په څېر ولایتونو کې هم طالبانوته زیات شمېر اړیکیان له خپلو وسلو او عرادو سره اوښتي دي .

شنونکي وايي ددغې لړۍ دوام دکابل کاواکې ادارې ته هغه ستر ګواښ دی، چې په ظاهره یې رنګ تټ ولې داوردې مودې اغېز یې ناڅاپي اودانفلاق ترخه دی .

که څه هم کابل په خپلو مخالفینو دبریاتظاهر کوي او هره ورځ دلسگونو طالبانو دمرګ نه تصدیق کېدونکي خبرونه ورکوي او هڅه کوي په دې ډول په هیوادکې دپورته په څېر دشته حقایقو اوډېرو هغو واقعیتونو پرمخ پرده واچوي چې ترډېره ددوی په زوال اوپه اداره کې دبې کچې ګډوډۍ په وجود دلالت کوي.

خو په مقابل کې یې دډېرو سترو ګوزارونو له لېدو سره سره دطالبانو په لیکوکې انسجام اوکلکه همغږي لیدل کېږي، دغه راز خپل هدف ته درسېدو لپاره له مؤثرو فزیکي حرکتونو سره سره ډېرو باریکو نقطوته متوجه کېدل یې هغه څه دي چې په هغوی کې دمبارزې لوړه حوصله اوخپل هدف ته ډېره ژمنتیانېږي، ځکه نو په ډېرلوړ مورال مبارزه کوي اوپه هیڅ صورت په شاګېدونکي نه دي، کنه نو له نظامي بریدونو سره په څنګ کې په دومره لویه پیمانه دجلب اوجذب هڅې هسې تصادفی امر او طفیلی پروسه نه ده چې یواځې زماني ګردش یې تردومره حده ورسوي .

دوروستۍ خبرې په توګه ویلی شوچې په نظام کې دافرادو دتېښتې اوتسلیمۍ دخپې دغه تېزوالی دطالبانو ځواک اودهغوی مادي قوت نه دی، چې دولتي مؤظفین دې دامریکايي ډالرو په څېر ورجذب کړي، بلکې ترډېره دحقایقو درک اوهغه معنوي اودیني امور دي چې دطالبانو تګلاره حقه اود دوه سري نظام بطلان او پردیتوب په ډاګه کوي .

نوي فتوحات اود امريکا طفلانه حرکات

پيسې به ورته ونه رسېږي؛ رښتيا داده چې اقتصاد يې ډېر پياوړی دی.

شوروي اتحاد ايله ۸ کاله په افغانستان کې جنگ جاري وساتلای شو او ۸ کلونه پس د شوروي اتحاد د اقتصاد هغه حالت و چې نه يواځې دا چې جنگ يې نور روان و نه شو ساتلای بلکې د خپل استعمار لاندې هېوادونه يې هم نور له ځان سره نه شو ساتلای نو هماغه و چې ټوټه ټوټه شو او ټول استعمارشوي هېوادونو ترې آزادي واخستله خو امريکا چې دخپل تاريخ تر ټولو اوږد او د لوړو مصارفو جنگ کې د ۱۵ کلونو راهيسې اخته ده داسمه ده چې اقتصاد ته يې ډېر زيان وراوختی دی او د چين په څېر د هېوادونو هم په ملياردونه ډالر پوروړی ده خو د ستراقتصادی بحران سره لاندۀ مخامخ نوځکه لاهم په ځان کې د جنگ روان ساتلو توان ويني؛ لاهم په نړۍ کې د شيطاني پلانونو او دسيسو په تطبيق په ملياردونه ډالر لگوي او لايې هم د خپلو غلامو هېوادونو سره د کليو مرستو لړۍ روانه ساتلې ده.

پر حقايقو اعتراف د حق منونکو او حق پالونکو خلکو کار دی اوله حقايقو انکار ښه لوی بد عادت دی، دا بد عادت افرادو، کورنيو، قبيلو او هېوادونو او نظامونو ته لوی تاوانونه وراړوي او په حقايقو اعتراف کول خلک د لویو تاوانونو نه ساتي نو ددې لپاره چې له حقايقو مو انکار نه وي کړی موږ دا منو او پرې اعتراف کوو چې پدې مادي نړۍ کې بل يو داسی هېواد هم نشته چې په ټولو امورو کې د امريکا سره د برابروالي ادعا وکړی او يا ورته ځان پورته وکړی.

د امريکا مادي وسايلو ته د هيچ چا مادي وسايل نشي رسېدای ډېر لويه ځمکه يې ډېر ستر او ښه زعی حاصلات ورکوي، د نړۍ زيات بډای خلک همدلته دي، صنعت او تجارت يې له هر چا وړاندې دی، کومې وسلې او جنگي وسايل يې چې په فابريکو کې جوړېږي او د نړۍ په گڼو هېوادونو پلورل کېږي له دې لارې لاسته راتلونکی پيسې دومره زياتې دي چې شايد د نړۍ د بل يو صادرونکي هېواد د صادراتو

موږ دا هم منو چې د امريکا فوځ يوخونخوار، بې رحمه او جنگ خويندې فوځ دی ځکه چې دا داروپانه دراغلو هغه قاتلینو، قابضينو، لوټمارانو او غلو اولاد دی چې دريداندین په نوم د امريکا خپل اوسېدونکي يې وژلي دي او پدې خاورې قابض شويدي؛ نو په دوی کې د خپلو پلرونو او نیکونو نښې او آثار شته.

امريکايان خپل همدې ستر او مادي او نظامي ځواک سخت مغرور کړيدي او د غرور تر څنگ دوی د مادياتو سخت حريصان هم دي.

امريکايانو کې نورې گڼې بد اخلاقي هم شته خو دا دواړه يانې غرور او د مادياتو حرص دوه داسې اخلاقي کمزوريانې دي چې د امريکا د ټولو ناسمو پرېکړو او دناسمو پرېکړو په نتيجه کې د ټولو ناکاميو د اصل لامل په توگه يې يادولی شو.

د دوهم نړيوال جنگ نه پس چې امريکا پر کوريا، ويتنام، دومينکن، لبنان، گریناډا، پانامه، عراق، صوماليه، هيتي، بوسنيا، کوسوو، افغانستان او بيا په عراق حملې کړيدي ددې ټولو يرغلونو هدف يواځې او يواځې پر ټولې نړۍ خپله باداري قائلول او دنړۍ پر وسايلو قبضه راوستل و.

د افغان جهاد د کاميابۍ په نتيجه کې د نړۍ د يو قطبي کېدلو نه پس خو په امريکا بيخي سترگې پټې شوې نه ورته په نړۍ کې کوم طاقت د طاقت په نظر ښکارېدو، نه يې په چا کې د مقابلې توان ليدلو او نه يې په وهم او خيال کې دا راتله چې گينې څوک به يې مقابلې ته د راتلو جرأت وکړي نو بې له دې چې د افغانانو تاريخ يې رامنځ ته کړی وای، د دوی د مزاج نه يې ځان خبر کړی اولې تر لږه د انگرېزانو او روسانو شرمېدلې ماتې يې رامنځ ته کړی وای دلته د سوچه اسلامي او د امن نه ډک نظام درنگولو؛ د سيمې د زېرمو د قبضې او د سيمې د هېوادونو د سرکوبولو لپاره يې په ۲۰۰۱م کال کې پر افغانستان يرغل وکړ.

امريکا د يادو شومو اهدافو د ترلاسه کولو لپاره د دائمې قبضې په موخه زمونږ پر گران هېواد يرغل کړی و نو ځکه يې هيڅ قسمه مهال ویش نه و وړاندې کړی اونه يې داويل چې کله به له دې هېواد نه بېرته خپل فوځونه وباسي.

خو کله چې طالبان د دوی پر ضد د جنگ ډگر ته راووتل؛ جنگ ورو ورو په منظم کېدو او د امريکايانو تلفات مخ په زياتېدو شول او په افغانستان کې شتو امريکايي او نورو بهرنو ځواکونو ته يې مقابله ناشونې شوه نو جارج ډبليوېش په ۲۰۰۶م کې افغانستان ته اضافي

فوځونه راواستول، هغه مهال بارک اوباما سناتور او د امریکا د دولت نه یې په شدت غوښتنه کوله چې د عراق نه دې خپله ټوله توجو د افغانستان جگړې ته راواړوي.

هماغه و چې د ۲۰۰۸ م کال په ولسمشریزو انتخاباتو کې د بریالیتوب سره سم اوباما په افغانستان کې د خپلو سرتېرو د زیاتولو اعلان وکړ خو چې دې اعلان د طالبانو په روحې هېڅ منفي اثر ونکړ او د عسکرو زیاتوالي د جگړې شدت راکم او نه هم د امریکایانو او نورو بهرنو ځواکونو په تلفاتو کې کموالی راغلو بلکې جگړه لا پسې توده او تلفات لا پسې زیات شول چې ورسره د امریکایانو له لوري د افغانستان ته د امریکایي فوځونو د راوستلو غوښتنې رامنځ ته شوې نو د ډېرې سترې ناهیلۍ په عالم کې اوباما اعلان وکړ چې له ۲۰۱۱ م کال وروسته به یې د فوځیانو د راویستلو پروگرام پیل شي.

په ۲۰۱۴ م کې د اشرف غني او عبدالله د ګوډاګۍ ادارې رامنځته کېدو سره سم چې د امریکا او ناټو سره د امنیتي تړونونو په نوم د هېواد پلورنې سندونه لاسلیک شول نو امریکا بیا خپل پروگرام بدل کړ او اعلان یې وکړ چې د ۲۰۱۴ م نه پس هم د امریکا ۹۸۰۰ او د ناټو ۲۰۰۰ عسکر په افغانستان کې پاتې کېږي چې ۲۰۱۶ م کې به دا شمېر نیمایي ته راکوز شي.

د طالبانو په لاس د کنډز ښار د فتحې نه پس بیا امریکا خپله وړاندینۍ تگلاره بدله کړه او ویې ویل چې د ۲۰۱۶ م تر پایه به افغانستان کې ۹۸۰۰ سرتېري ساتي او د ۲۰۱۷ م کال په لومړۍ میاشت کې به بیا دغه شمېره ۵۵۰۰ ته راښکته کوي.

اوس یې بیا اعلان وکړ چې د ۲۰۱۶ م کال تر پایه به په افغانستان کې ۹۸۰۰ نه بلکې ۸۴۰۰ عسکر وساتي، تر څنګ یې د ۸۰۰ تازه دمو عسکرو د راوستلو اعلان هم کړیدی او هلمند کې د طالبانو د نویو سترو فتوحاتو د مخنیوي او خپلو ګوډاګیانو ته د نوې روحې ورکولو لپاره یې هلمند ته د دوی په وینا ۱۰۰ امریکایي عسکر رالېږلي هم دي.

هغه امریکا چې دهمېشني قبضي په موخه یې پرافغانستان یرغل وکړ اوس چې دخپلو فوځونو دويستلو اعلانونه کوي؛ کله بېرته له خپلې ژمنې پشا کېږي او دخپلو فوځونو دایسارولو خبره کوي؛ کله خپل فوځونه راکموي؛ کله بېرته له خپلې خبرې اوري او وايي چې دفوځیانو درا کمولو پرېکړه یې بدله کړیده؛ کله وايي دفوځیانو جگړه یزماموریت یې پای ته رسېدلی دی؛ کله بېرته دجگړې ډگرته راستنېږي؛ دامریکا داغیرثابت حالت ددې خبرې ډېرلوی دلیل دی چې دافغانستان په اړه دامریکا تگلاره ډېره متذبذبه ده.

ډېر خلک لاهم گومان کوي چې دافغانستان په اړه دامريکا تگلاره په کلکو بنسټونو ولاړه او باثباته ده خو حقيقت دادی چې دطالب قوي اوستروگوزارونودامريکا ټول نظم دري وړی کړيدی؛ کله چې لږه دارام ساه واخلي وايي چې موږ کال نور هم پاتې کېږو، خو چې خومضبوط گوزارونه وخوري اودطالبانو فتوحات مخ په زياتېدوشي نو بيا دوتلو خبرې پيل کړي.

دا يواځې په افغانستان کې نده بلکې دامريکا ټول تاريخ دهمدې خبرې گواه دی؛ په هرچايې چې يرغل کړيدی نو په پيل کې ډېر منظم ښکاري خو چې بيا يې دکمزور و خلکو له لاسه گوزارونه خوري نو ټول نظم يې تباہ او ډېر زر دبې نظمۍ او خندا وړ حالت سره يوځای تښتېدلي دي.

پدې تازه ورځو کې چې دهېواد په ختيځ، شمال او جنوب کې طالبانوگن فوځي مرکزونه فتح او فراخي سيمې او غونډې غونډې ولسوالۍ ونيولې نوامريکا يوځل بيا سخته ورخطا شویده او تگلاره يې دسخت تذبذب ښکارده او دهمدې تذبذب او ورخطايۍ په حالت کې يې سخت طفلانه اودخندا وړ حرکات او اقدامات کړيدي.

هغه هلمند چې پکې زرونه بهرني امريکايي او برتانوي اشغالگر دطالبانو دمقابلې نه عاجز او په تېښته ترې وتښتېدل اوس به يواځې ۱۰۰ امريکايي فوځيان څرنگه دطالبانو مقابلې وکړای شي؟ څه به له طالبانو هلمند وساتي او څه به خپلو گوداگيانو ته نوې روحيه ورکړي؟

موږ پدې پوهېږو چې امريکا لاهم دخپلې گوداگۍ ادارې دبقا اودخپل دائمي اشغال خوبونه ويني او ددې لپاره لگياده ناکامې هڅې کوي او غواړي چې دسيمې دټولو هېوادونو لپاره ديو دائمي گواښ په توگه پاتې شي خوداهيله يې هيڅکله هم پوره کېدونکې نده؛ موږ خپلو گرانو هېوادوالو، ټول مسلمان ملت اودسيمې هېوادونو ته زېږی ورکوو چې نور په امريکا کې دلته دپاتې کېدلو او جنگ ته دطول ورکولو همت او حوصله نده پاتې؛ طفلانه اودخندا وړ حرکات يې هيڅ گټه نه ور رسوي او ډېر ژر ده چې دشرمېدلې ماتې سره به موله هېواده وتښتي او ټوله سيمه به يې له شره په امن کې شي.

ان شاء الله تعالی

گذر کوتاهی بر ابعاد عملیات جهادی عمری!

سعید بدخشانی

پوشالی را تکان داده و تمامی دسایس و عزایم نافرجام صلیبی های اشغالگر را خنثی ساخته است، و از جانب دیگر به تبلیغات و شایعات آن عده رسانه ها و مدیاهای اجرتی غرب که به نقل از بادارانشان میگفتند: که تحرکات نظامی طالبان کاهش یافته است (نیز جواب دندان شکن داد. حالا آشکار گردید که مجاهدین امارت اسلامی تنها در چند منطقه و یا ولایت محدود نه بلکه در تمام نقاط کشور عملیات های بسا مهم، منظم، هدفمند و کفر شکن را تنظیم کرده میتوانند.

آری! سرعت عملیات آهین عمری نشان داد که مجاهدین سلحشور امارت اسلامی نسبت به سابق به تجربه های جنگی، مهارت های عصری و تاکتیک های محاربوی جدید دست یافته اند، و با استفاده از آن دایره زندگی دشمن را چنان ضیق نموده اند که قوماندانان و جنرالان بزدل دشمن مورال خود را از دست داده اند و از صحنه های نبرد فرار میکنند، و در مقابل مجاهدین با بسیار روحیه عالی قدم بقدم به فتوحات و دست آورد های عظیمی نائل می آیند و جهت استقلال کشور با گام های استوار به پیش میروند.

به باور ناظرین امور جهادی در کشور، عملیات عمری به مقایسه سالیان گذشته نهایت مؤثر و هدفمند میباشد، که در گوشه و کنار کشور پهنور گردیده

از بدو عملیات فولادین و پیام آور آزادی (عمری) که با نعره های ملکوتی الله اکبر در تمام کشور بر مراکز قوای آمریکایی، قرارگاه ها و پایگاه های نظامی رژیم مزدور آغاز گردید، بلا درنگ سلسله فتوحات و تسخیر پسته های دفاعی، کندک های مهم و واحدهای اداری اداره غربی در گوشه و کنار کشور از سوی مجاهدین امارت اسلامی نیز شروع و بسیار به موفقیت تام بصورت رعد آسا ادامه دارد.

در جریان غلیان و جوش عملیات مبارک عمری پایگاه های بسا مصئون و مهمی مانند (هوتل نارت گیت، بگرام و...)، همینگونه قطار های زرهی امریکاییها و دیگر اشغالگران کفری هدف حملات مرکبار ستاره های کهکشان مجاهدین فدای قرار گرفته، و بر علاوه خسارات هنگفت مالی ده ها جنرال بلند پایه، مشاورین، دیپلمات ها و عساکر وحشی شان رهسپار جهنم و یا هم معیوب شدند.

با این وضعیت اشغالگران امریکای بیش از پیش بشکست فاحش و رسوای مطلق مواجه گردیده و همه دبدبه و غرور شان بخاک یکسان شد و همین گونه به رکود اقتصادی و توان جبران ناپذیر روبرو شدند.

بنظر کارشناسان سیاسی و نظامی، باد های طوفانی و تند عملیات کوبنده عمری قصرهای اقتدار نظام

و موفقانه به پیش در حرکت است، بنظر آنها: اگر مجاهدین سلسله عملیات را همچنان کوبنده و جاری نگه‌دارند، بدون شک اکثر ولایات کشور از وجود اشغالگران ورژیم منحوس پاک و تحت سلطه امارت اسلامی می‌درآید، که نمونه بارز آن فتح اکثر اراضی هلمند، قندوز و تسخیر واحدهای اداری بی‌شمار و مناطق استراتژیکی ولایات دیگر کشور میباشد.

شایان ذکر است که در کم‌تر از یک ماه گذشته ولسوالی‌های مهم و استراتژیکی مانند دهنه غوری بغلان، حصارک ننگرهار، قلعه زال و خان آباد قندوز، خواجه غار تخار، جانی خیل پکتیا و دیگر ساحات وسیعی در سرپل، جوزجان، غور، فراه، هرات، روزگان، کندهار، زابل، لغمان، لوگر، بدخشان و..... فتح و به دشمن تلفات سنگینی جانی و خسارات فراوان مالی وارد گردید.

فشهد شاهد من اهلها:

جنرال چارلز کیولند سخنگوی ناتو در افغانستان می‌گوید: که در درگیری‌های هشت ماه گذشته بیش از پنج هزار نظامی افغان جان باخته‌اند. همچنان نزدیک به پانزده هزار نظامی شامل پولیس و ارتش افغانستان زخمی شده‌اند.

نظامیان اداره کابل پس از شکست جبران ناپذیر در میدان جنگ با نیروهای جان‌نثار طالبان، از بادران خود خواستند که بیش از گذشته اجیران شان را حمایت هوای وزمینی نمایند، لذا امریکای‌ها گویا مجدداً وارد نبرد با مجاهدین امارت اسلامی شدند که الله الحمد شمار زیادی شان در هلمند، ننگرهار و قندوز به کام مرگ فرستاده شدند، اشغالگران وحشی و مزدوران تربیه کرده شان طبق عادت دیرینه خود بعد از

شکست قریه و قصبات را هدف بمبارد مان بی‌رحمانه خویش قرار داده و انتقام عساکر شانرا از کودکان، خانم‌ها و بطور عموم از مردم بی‌دفاع کشور میگیرند، با این همه جنایات نابخشودنی و نقض حقوق بشر بازهم یک قدم پیش روی کرده نتوانسته‌اند و نخواهند توانست.

این در حال است که به اساس محاسبه نظامی مجاهدین، در مدت بیست یک روز گذشته در تمام افغانستان ۱۷۵ عراده تانک، ۶۱ رینجر، ۴۱ عراده جات مختلف النوع غنیمت گرفته شده است، همینگونه ده‌ها تانک و وسایط نظامی دیگر اداره اجیر تخریب و طعمه آتش گردیده است، به همین‌منوال حدود ۱۰۱۰ تن عسکر و پولیس دشمن کشته و بیش از ۷۲۵ تن زخمی شده‌اند، این ارقام در واقعیت از حالت فلاکت‌بار ورژیم کابل و از مورال عالی مجاهدین در عملیات جاری کشور حکایت میکند و بطور واضح ثابت می‌سازد که دیگر دشمن تاب مقاومت را از دست داده‌اند و نباید بیشتر از این خود را قربانی اهداف شوم کفار بسازند، ان شاء الله دیری نخواهد گذشت که پرچم سفید مزین با کلمه توحید بر فراز تمام ادارات دولتی در کل کشور به اهتزاز خواهد درآمد.

فشرده اینکه سرعت امواج و گسترش عملیات عمری نشان میدهد که اگر خدا بخواهد آینده افغانستان روشن و اثبات خواهد شد، و ملت افغان بسیار به زودی خاک غصب شده خود را از چنگال صلیبیان آزاد می‌سازند، عملیات موفق عمری که با خود الهام و پیام اشکاری از آزادی کشور عزیز دارد همانند صاعقه آسمانی بردشمنان دین و نوامیسی اسلامی نازل و تأثیر گذاشته است، و همه دسایس شان رانیز به ناکامی مطلق مواجه گردانیده است، و ان شاء الله العزیز اشغالگران آرمان شوم خویش را بخاک خواهند برد.

د جهاد فقهي مسائل

■ مفتي ابو محمد (حقاني)
■ [۳۱ مه برخه]

کفارو سره د جگړې د اختتام اسباب:

اسلام منل، جزیه ورکول، یا سوله!

المحتاج ۴ / ۲۶۳ . په حواله پداسې عبارت رانقل شوی :

اِخْتَلَفَ الْفُقَهَاءُ فِي فَسَادِ عَقْدِ الْهُدْنَةِ عِنْدَ اقْتِرَانِهِ بِشَرْطٍ مِنَ الشُّرُوطِ الْفَاسِدَةِ . فَذَهَبَ الْحَنَفِيُّ وَالْحَنَابِلَةُ فِي الْمَذْهَبِ ، وَالشَّافِعِيُّ فِي مُقَابِلِ الصَّحِيحِ إِلَى أَنَّهُ لَوْ شَرَطَ فِي عَقْدِ الْهُدْنَةِ شَرْطٌ فَاسِدٌ بَطَلَ الشَّرْطُ وَلَا يَجِبُ الْوَقَاءُ بِهِ وَلَا تَبْطُلُ الْهُدْنَةُ (۳) لِأَنَّهَا لَيْسَتْ كَالْيُوعِ مِنْ عُقُودِ الْمُعَاوَضَاتِ الَّتِي تَبْطُلُ بِفَسَادِ الشَّرْطِ ؛ لَهَا يُؤَدِّي إِلَيْهِ مِنْ جِهَالَةِ الثَّمَنِ ؛ وَلَيْسَتْ بِأَوْكَدٍ مِنْ عُقُودِ الْمُتَاكَحَاتِ الَّتِي لَا تَبْطُلُ بِفَسَادِ الْمَهْرِ وَذَهَبَ الْمَالِكِيُّ وَالشَّافِعِيُّ عَلَى الصَّحِيحِ وَالْحَنَابِلَةُ فِي وَجْهِهِ إِلَى فَسَادِ الشَّرْطِ وَالْعَقْدِ مَعًا ، أَمَّا فَسَادُ الشَّرْطِ فَلِأَنَّهُ أَحَلَّ حَرَامًا ؛ وَأَمَّا فَسَادُ الْعَقْدِ فَلِاقْتِرَانِهِ بِشَرْطٍ مُفْسِدٍ ... دپورتې عبارت خلص مفهوم : دسولې په معاهده کې د فاسدو شرطونو د لیکلو او اقرار له امله دسولې د تړون د عدم نفاذ او انحلال یا فساد په باب فقهاوو اختلاف کړی ، احناف علماء رح ، حنابله فی المذهب او شوافع علماء رح د خپل بل صحیح شوي قول په مقابل کې

دسولې پر معاهده د فاسدو شرطونو اغیز:

د فقهاوو تر مینځ پدې مسئله کې اختلاف دی، چې دسولې په معاهده یا تړون (عقد الهدنة) کې چې کله شروط فاسده ولیکل شي آیا دا عقد صلح یا دسولې تړون پرې فاسد شو او که نه؟ که دیباعتو او معاوضاتو عقودو ته وکتل شي، نو باید چې فاسد شي، ځکه هلته چې کله فاسد شرط ورسره منضم شي، نود ثمن د جهالت له امله دیبعتی د فساد صورت رامینځ ته کیږي او که د مناکحاتو د عقودو په شان وي، نو باید چې دمهورونو د فساد په صورت کې دنکاح د عقد غوندې باطل نشي، نو دا چې دا دسولې عقد دی او خپله جلا او بیل حکم لري، نو پدې ډول یې تفصیل په (الموسوعة الفقهية) کې ددې کتابونو (الفتاوى الهندية ۲ / ۱۹۷، مطالب أولي النهی ۲ / ۵۸۷، المغني لابن قدامة ۸ / ۴۶۶، الحاوي للماوردي ۱۸ / ۴۱۲، مغني المحتاج ۴ / ۲۶۱. حاشية الشرقاوي على التحرير ۲ / ۴۱۹ ط الحلبي، المغني ۸ / ۴۶۶، الدسوقي ۲ / ۲۰۶، الخرشي ۳ / ۱۵۰، او مغني

داخبره کوي، چې که چیرته دسولې په تړون کې فاسد شرط ولیکل شي، نو دا شرط فاسد دی او پدې شرط باندې وفا ضرور نده، خودسولې معاهدې ته پرې زیان نه رسیږي، داځکه چې دا نه دیو عاتو په شان ده چې د فاسدو شرطونو په وجه د ثمن د جهالت له امله فاسده شي او نه د مناکحاتو د عقودو نه موکده ده، چې د مهر په فساد سره باطلیږي، او مالکیان علماء رح، شوافع رح او حنابلہ علماء رح په یوه وجه داسې وایي، چې شرط او دسولې عقد دواړه فاسد دي، داځکه چې دې فاسد شرط سره د حرامو حل راغلی دی او دې سره فساد راځي او دسولې د تړون فساد لدې امله راغلی، چې دا دیوه مفسد شرط سره مقارنت لري.

دسولې د تړون حکم (صفت)

دسولې د معاهدې یا عقد الهدنه کې د فقهاوو ترمینځ اختلاف دی، احناف علماء رح فرمایي چې دسولې تړون عقد لازم نه دی، بلکې د نقض احتمال پکې شته دی، کله که د مسلمانانو قیادت د معاهدې په ماتولو یا نقض کې خیر وکوت او مسلمانانو ته یې پکې گټه ولیده، نو نقض یې بیا جایز دی او جمهور علماء رح فرمایي چې دا عقد لازم دی، کله چې عقد صحیح واقع شي، نو نه امام عقد نقض کولای شي اونه دده نه پس نورو بادشاهانو ته ددې جواز شته، چې دا دسولې معاهده ماته کړي، ددې مسئلې تفصیل په الموسوعة الفقهية کې پدې ډول دی: اختلف الفقهاء في صفة عقد الهدنة أهو لازم أم جائز؟ فذهب جمهورهم - المالكية والشافعية والحنابلة - إلى أنه عقد لازم، فإن

وَقَعَ صَحِيحًا فَلَيْسَ لِلْإِمَامِ الْعَاقِدِ وَلَا لِلْأُمَّةِ بَعْدَهُ نَقْضُهُ، وَلَزِمَ الْوَفَاءُ بِهِ حَتَّى تَنْقُضِي الْمُدَّةُ، أَوْ يَصْدُرَ مِنْهُمْ مَا يَقْتَضِي الْإِنْتِقَاضَ مِنْ قِتَالٍ أَوْ غَيْرِهِ لِقَوْلِهِ تَعَالَى: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ) {سورة المائدة / ١}.....

د عبارت خلص مطلب دادی چې: دسولې د معاهدې د حکم په باب چې دا عقد لازم دی که جایز؟ د فقهاوو ترمینځ اختلاف نظر موجود دی، جمهور فقهاء - مالکیان رح، شوافع رح او حنابلہ رح پدې نظر دي، چې دا عقد لازم دی، تر خپلې ټاکلې مودې پورې پدې عقد وفا ضرور ده، نه د مسلمانانو هغه بادشاه چې دا معاهده یې لاسلیک او نه ترې وروستنیو ائمه وو ته ددې جواز شته، چې ددې معاهدې نقض وکړي، مگر هغه وخت بیا پرې وفانده واجب، چې د مقابل لوري نه داسې کار صادر شي، چې هغه ددې مقتضي وي، چې د عقد انتقاض یا د عقد شکنۍ سبب شي، لکه د قتال او جگړې پیل چې ددوئ لخوا وشي، نو پدې صورت کې بیا دسولې معاهده ورسره ماتېدای شي، ځکه الله تعالی فرمایي: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ) {سورة المائدة / ١}، وَقَوْلِهِ عَزَّ مِنْ قَائِلٍ: (فَأَتُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى مُدَّتِهِمْ) (سورة التوبة / ٤). همداسې که چیرته دا د تړون عاقد امام وفات شو، نو هم به ددې معاهدې فسخه نه کیږي، البته که چیرته دسولې د عقد فساد په نص یا اجماع سره ښکاره شو، نو فوري به یې نقض کوي او معاهدو کافرو ته به ددې نقض خبر ورکول کیږي، ترڅو هغوی خپلو محفوظو ځایونو ته ځانونه ورسوي، که

امام دځان لپاره دسولې په تړون کې داسې کومه ماده دصحت شرط وگرځوله چې لزوم يې منفي وو، نو شوافعو او هم دځانبله وونه قاضي ابويعلی رح ددې په جواز او نور ځانبله يې منعې يا نه جواز باندې معتقد دي، همداسې امام ته ددې هم جواز شته، چې دسولې تړون دبل کوم مسلمان تر مشيئت پورې معلق کړي، خو دا په هغه صورت کې چې دا درې شرطونه پکې موجود وي ۱- چې دا ددين په چارو کې داجتهاد دځاوندانو دزمرې نه وي ۲- چې ددنيوي اموراتو په تدبير کې داصحاب الراي نه وي ۳- چې په حقوق الله او حقوق العباد کې دامانتدارو خلکو له ډلې څخه وي، که چيرته پکې دا پورتنې شرطونه پوره شول، نو دسولې تړون دده دمشيئت او خوښې پورې موقوف کيدای شي، که نه بيا نشي کيدای، ځانبله فی المذهب وايي: چې که چيرته امام دځان لپاره دسولې په معاهده کې داسې شرط ولگاوه، چې زه به يې دنقض صلاحيت لرم، نو ددې عقد الهدنه حيثيت نشته او نه صحيح دی، ځکه دا شرط دمعاهدې له مقتضياتو سره اړخ نه لگوي، ددې داسې مثال دی، لکه يو سړی دبيع يا نکاح په عقد کې داسې شرط ولگوي، چې دا نا روا ده.

کله چې امام دسولې دتړون دنقض پريکړه وکړه، نو ضرور ده، چې مقابل لورې ته ددې اعلان وکړي او هغوی پرې خبرکړي، چې ددوی سره تړون مات شوی او دومره وخت ورته ورکړي، چې هغوی پکې خپلو محفوظو ځايونو ته ځانونه ورسوي، داددې لپاره چې غدرپکې ورسره رانشي- او دا غدر په عموماًتو سره حرام دی لکه نَحْوَمَا صَحَّ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ حَدِيثِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَرْبَعُ خِلَالٍ مَنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا خَالِصًا: مَنْ إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا وَعَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا خَاصَمَ فَجَرَ" (أخرجه البخاري (فتح الباري ۶ / ۲۷۹ - ط)

دسولې دمعاهدې دنقض په باب به دومره وخت دوی ټولوته او يا ددوی امير ته ورکول لازم وي، چې هغه پکې دخپل هيواد اتباع دسولې دمايتدو نه مطلع يا خبرکړي.....

نوريا.....

احناف فقهاء رح فرمايې: چې دسولې معاهده غيرلازم او دنقض احتمال يې شته، کله چې دمسلمانانو بادشاه کفارو سره په سوله کې دمسلمانانو خيراو گټه وليده، سوله دې ورسره وکړي او که بيا يې ضرر يا تاوان وليد، نقض دې يې کړي، دا

مطبوعاتې جهاد

داسلامی نړۍ ستر عالم (شیخ ابو قتاده حفظه الله)

يادښت: له شيخ ابو قتاده
رحمه الله څخه د پوښتنې د شام
مجاهدينو کړي، خو څنگه چې
مذکورې پوښتنې هماغه دي، چې
د افغانستان د مجاهدينو لپاره هم
گټورې دي، نو د افاديت د تعميم
لپاره مو چاپ ته وسپارلې!

ته د مرابط في سبيل الله اجر ورکول کيږي، زموږ
مقصد هغه احاديث دي چې درباط في سبيل الله
د فضيلت په اړه راغلي، لکه دا چې (د الله جل جلاله په
لاره کې يوه ورځ رباط د حجر اسود په څنگ کې د ليله
القدر د شپې له سبا کولو څخه زيات فضيلت لري؟
او آيا که چيرته کوم مجاهد په دغه حال کې
وژل شي، د دې عمل اجر د قيامت تر ورځې پورې
ورکول کيږي؟

(۲) کوم ملگري چې په مطبوعاتې برخه کې په
روزنه کې تقصير کوي او د دې تقصير له امله د جهاد
د مخالفانو رسنيز فعاليت يا د غلاتو رسنيز فعاليت يا
دنورو فعاليت غالب شي او په نتيجه کې يې گڼ شمير
ځوانان د غلاتو ليکو ته جذب شي، آيا د دې له امله
تقصير کوونکي ملگري گناهگار يږي؟

ځکه ډير ملگري په جهادي فعاليتونو کې په
رسنيز ډگر کې کار کول نه خوښوي، بلکې جگړه ايز
يا د تصنيع او نورو برخو کې په شوق کار کوي.
نو شيخ صيب موږ غواړو چې په دې اړه يو
ځانگړې توصيه وکړي ترڅو دا برخه هم داسې خواره
پاتې نشي.

شيخ ابو قتاده حفظه الله په ځواب کې ورته
وليکل:

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله
ومن وآله.

علامه شيخ ابو قتاده صيب! الله جل جلاله دې
ستاسې حفاظت او ساتنه وکړي او الله جل جلاله دې
تاسې په حق باندې ثابت قدم لري.

شيخ صيب! د شام په جهادي ساحه کې ځينې
ملگري په مطبوعاتې برخه کې کار کوي دا ځينې
پوښتنې يې تاسې ته رالېږلي او ځواب ته مو منتظر
دي الله جل جلاله دې تا ته ښه جزاء درکړي.

پوښتنې: زموږ فاضل شيخه! الله جل جلاله دې
ستا حفاظت او ساتنه وکړي!

السلام عليكم ورحمت الله وبركاته:

(۱) کوم مجاهد چې په جهادي مرکزونو کې
مطبوعاتې فعاليت لکه (جهادي فلمونه ايډيټ کول
يا انځورونه ډيزاين کول او داسې نور) کوي آيا هغه

و عليكم السلام ورحمة الله وبركاته!

زما مسلمانان وروړه! پدې ښه ځان پوه کړه، چې د اسلام په تاريخ بلکه د ملتونو په تاريخ کې د جهاد او قتال له سترو کارونو څخه رسنيز فعاليت او مطبوعاتي کار دی،

د ځان د وجود ثابتولو او د غلبې نيمايي همدا رسنيز فعاليت دی، دا وگورئ زموږ رسول صلی الله عليه وسلم حسان رضی الله عنه هڅوي ترڅو د مشرکانو هجوه وکړي، او هغه ته وايي چې ستا کلام په هغوی د غشو له گذارونو څخه هم بد لگيږي.

مسلم په خپل صحيح کې له حضرت عائشه رضی الله عنها څخه روايت کړی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: د قريشو هجوه کوئ دا په هغوی باندې د غشو له فايرونو څخه هم بد تماميږي، لومړی ابن رواحه ته يو څوک وروليږه چې د کفارو هجوه وکړي، هغه يې هجوه وکړه، رسول الله پرې اکتفاء ونه کړه، بيا يې کعب ابن مالک رضی الله عنه ته وروليږه چې د مشرکانو هجوه وکړي، بيا يې حسان ابن ثابت رضی الله عنه ته وروليږه، چې کله حسان رضی الله عنه ته ورننه ووت حسان وويل: تاسې ته نږدې ده چې دغه لکۍ و هوڼکي زمري ته يې راوليږئ (ځان يې له زمري او خپله ژبه يې د زمري له لکۍ سره تشبيه کړه زمري چې کله په قهر شي خپله لکۍ يوه بلې خوا ته وهي) بيا يې ژبه راوويستله يو او بل لوري ته يې وښوروله او ويې ويل: قسم په هغه ذات چې ته يې په حقه رالېږلی يې زه به يې په خپله ژبه داسې تارتار کړم لکه څنگه چې پوستکی شکول کيږي، رسول الله صلی الله عليه وسلم ورته وفرمايل: عجله مه کوه ځکه ابو بکر رضی الله عنه ته د قريشو نسبونه ښه ورمعلوم دي، زه هم په قريشو کې نسب

لرم ترڅو زما نسب په لنډه توگه درته وښايي (داسې نه چې زما د نسب هجوه وکړي) حسان ورغی بيا راستون شو او ويې يار رسول الله! ماته يې ستا نسب په لنډه توگه راوښود، قسم په هغه ذات چې ته يې په حقه رالېږلی يې، زه به ستا نسب له هجوي داسې روغ رمت باسم لکه له اوږو چې وينسته باسل کيږي، عائشه رضی الله عنها فرمايې: چې ما له رسول الله صلی الله عليه وسلم واوريدل چې حسان رضی الله عنه ته يې ويل: روح القدس جبرائيل به تل ستا تائيد او ملاتړ کوي ترڅو چې ته له الله جل جلاله او دهغه له رسول څخه دفاع کوي.

حضرت عائشه رضی الله عنها فرمايې: چې ما له رسول الله صلی الله عليه وسلم دا هم واوريدل چې ويل يې: حسان يې هجوه وکړه د مسلمانانو زړونه يې هم يخ کړل او خپل زړه يې هم يخ کړ.

همدغه راز رسول الله صلی الله عليه وسلم عمر فاروق رضی الله عنه ته امر کوي چې ابو سفیان ته دا حد له غزا وروسته ځواب ورکړي او ځواب هم رسول الله صلی الله عليه وسلم ورنښي:

امام بخاري رحمه الله په خپل صحيح کې له براء ابن عازب رضی الله عنه څخه روايت کړی چې موږ دا حد د غزا په ورځ له مشرکانو سره مخامخ شوو، رسول الله صلی الله عليه وسلم د غشو ویشتونکو يوه ډله په غونډۍ کښینوله او عبد الله رضی الله عنه يې ورباندې امير وټاکه، (په دې اوږد حديث کې وروسته راځي) چې ابو سفیان سرپورته کړ او ويې ويل: آيا په تاسې کې محمد شته؟ رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: ځواب مه ورکوي، هغه وويل: آيا په تاسې کې ابن ابي قحافه (ابو بکر رضی الله عنه) شته؟ رسول الله صلی الله عليه وسلم

و فرمايل: ځواب مه ورکوي، هغه وويل: آيا په تاسې کې د خطاب زوی (عمر رضی الله عنه) شته؟ بيا يې وويل: دا ټول وژل شوي ځکه که ژوندي وای نو ځواب به يې راکړی وو، عمر رضی الله عنه په خپل ځان توان له لاسه ورکړ او ويې ويل: درواغ دې وويل: ای دالله دښمنه! الله جل جلاله هغه خلک لا ژوندي

ورپيژندلی شو او نه په خپلو دښمنانو رد کولای شو او نه ځوانان او سړي راجلبولی شو چې دسنگرونو او جهاتو خلاوې ورباندې ډکې کړو.

دغه کار فرض کفایې دی، که ټولو مجاهدينو پريښود بلا استثناء به ټول گناهگار وي، دا کار له جهاد او قتال سره برابر دی، بلکې په خپله جهاد دی، عربو به د سفر لپاره ټپه ويونکي کرایه کاوه، رسول الله صلی الله علیه وسلم هم دا کار کړی، نو چې کله یو انسان یا حیوان په خپل سفر کې داسې ټپو او اشعارو ته اړتیا لري، ترڅو په سفر باندې توان پیدا کړي، نو آیا مجاهدين هغه چا ته حاجت نلري، چې دهغوی خبرونه او انځورونه او پیغامونه نقل کړي، ترڅو یې زړونه تقویه او نفسونه یې ثبات پیدا کړي؟

له هغه چا به څوک زیات اجر ولري، چې تحریض علی القتال کوي، له مجاهدينو دفاع کوي، دهغوی خبرونه نشر کوي، او پدې توگه د ډیر مسلمانانو زړونه خوشحالي؟

ډیر هغه حق چې مجاهد پکې عملا او علما حقا او صدقا واقع دی، که چیرته تر شا داسې څوک ونلري، چې ويې لیکي او ثبت یې کړي، نو فوت کېږي او اثر یې له منځه ځي.

پرې ایښي چې تابه پرې رسوا کړي، ابو سفیان وويل: هبل (دبوت نوم) لوړ شه، نبی کریم صلی الله علیه وسلم و فرمايل: ځواب ورکړئ، اصحابو و فرمايل: څه ورته ووايو؟ ويې ويل: ورته ووايئ: الله جل جلاله لوړ او لوی دی، ابو سفیان وويل: موږ عزى (دبت نوم) لرو او تاسې عزى نه لرئ. نبی کریم صلی الله علیه وسلم و فرمايل: ځواب ورکړئ، اصحابو و فرمايل: څه ورته ووايو؟ ويې ويل: ورته ووايئ: الله جل جلاله زموږ مولی دی او تاسې مولی نلرئ.

همدغه راز رسول الله صلی الله علیه وسلم خپل شاعرته خپل منبر سموي ترڅو دهغه صلی الله علیه وسلم او اسلام په اړه حق کلام ووايې، نو هغه خلک کومه خواروان دي چې دا ستر او عظیم کارونه پرېږدي او التفات نه ورته کوي؟؟

په امیر باندې لازم او واجب دي چې یوه ډله خلک دې ته فارغ کړي چې په خبرو د حق مرسته وکړي لکه څنگه چې یو مجاهد د ټوپک په شپیلۍ د حق لپاره مبارزه کوي، که په خپله نه تیاریدل په زور دې یې دې کار ته آماده کړي، که جهاد له دغه ستر کار څخه خالي پاتې شو نو نه موږ خپل ځان چاته

هغه پهره دار له شوگیر سره په اجر کې برابر دی، چې په جبهو او سنگرونو کې پهره کوي، هغه ته خپل اجر هم ورکول کیږي او دهغه په خیر دنورو هم، او هغه ته دهغه عالم اجر هم ورکول کیږي، چې د شریعت دیوې مسئلې د تحقیق او خپرې لپاره شپه روڼوي، او که پدې حال کې مرگ ورته راغی، چې په اخلاص او د ثواب په نیت خپل دې کار ته دوام ورکوي، دی به له خپلو هغو ملگرو سره یوځای راپورته کیږي، چې د مبارزې لاندې یا په مرمۍ وژل شوی وي.

او دغه سترگه چې په مطبوعاتې فعالیت کې وینښه پاتې کیږي، دا دهغې سترگې په خیر ده، چې د الله جل جلاله په لاره کې پهره کوي.

زه د نصیحت په توگه د مجاهدینو مشرانو ته وایم، چې که چیرته کوم داسې ملگری پیدا شو، چې د مطبوعاتې فعالیت وړتیا لري او په سمه توگه دا کار کولی شي، خو بیا هم ددې کار له کولو ډډه کوي، نو له جهاد او قتال څخه یې منعه کړئ، ترڅو دخپل نفس له خوشحالولو څخه محروم شي، ځکه هغه کار پرېښودل چې د جهاد له مصالحو څخه وي او په ځای یې داسې کار کول، چې ده خوند ورکوي، دا یوه نوعه د نفس خوشحالول دي، د شرعي جهاد مقصد ندی.

الله جل جلاله دې ټولو ته دهغو اعمالو د کولو توفیق ورکړي، چې دهغه خوښ او هغه پرې راضي کیږي.

او ټولې ستاینې الله رب العالمین لره دي.

او قسم په الله که زه داسې ووايم، چې رسنیز فعالیت کوونکي مجاهدین له ډیرو هغو مجاهدینو څخه ستر اجر لري، چې مخامخ په جگړه کې برخه اخلي، نو نه به گناهگار شم او نه دالیرې خبره ده.

زموږ ډیرې هڅې له همدې امله ضائع کیږي او اغیار یې غلا کړي، که چیرته رسنیز کنډ کونه ونلرو، چې په غاړه یې واخلي ثبت یې کړي او په رښتوني بڼه یې نشر ته وسپاري.

ډیر هغه درواغ چې موږ پرې تورن یو، د بیان په زور او دخلکو له خبرولو پرته یې بله د دفاع لاره نشته. ډیر مسلمانان ځوانان د گمراه، مبتدع او کافر د بنمن مطبوعاتې ځواک په سبب له موږ څخه غلا کیږي.

ډیر کرته موږ د صادقانو له دعاء څخه ځکه محروم یږو، چې هغوی زموږ له خبرونو څخه ناخبره وي.

ډیر نفسونه هغه وخت ترقي کوي او خوشحالیږي، چې کله هغوی دا درک کړي، چې مسلمانان زموږ په فتوحاتو او خبرونو خوشالیږي، نو دهغوی نفسونه لازياتې قربانۍ، ورکړې او ځان فدا کولو ته تیار یږي، ځکه کله چې هغوی گوري چې زموږ قربانۍ بې ځایه نه ځي، بلکې پدې سره د مجاهدینو ملاتړ نور هم زیات یږي، نو په ډیر ښه زړه پرمختگ ځان فدا کولو ته چمتو کیږي.

په رسنیزه جگړه کې هره نوعه تقصیر په نظامي جگړه کې له تقصیر څخه زیات زیان لري، او په مطبوعاتې برخه کې د تیروتنې تاوان هم د جگړې په میدان کې له تیروتنې زیات تاوان لري.

او قسم په الله! کوم مجاهدین چې پدې میدان کې کار کوي او شپه شوگیر کوي، دهغوی شوگیر د

آیا جدایی سیاست از اسلام ممکن است؟

- نویسنده: داکتر عماد الدین خلیل
- ترجمه: احسان الله همت

حکومت اسلامی، که در کتاب خدا (قرآن) و سنت پیامبر (ص) او بر آن تاکید شده است تلاش ورزند. نباید آنها (اسلام گرایان) را دنبال کنند و شدید ترین مقررات و رویه های خون آلود پولیسی را برای مانع شدن آنها (اسلام گرایان) از این قناعت بکار گیرند. درست چنانچه اسلام گرایان به مخالفین خود این حق را میدهند که تا سیکولاریسم را پذیرفته و برای آن فراخوانی کنند، پس بر آنها (سیکولاریست ها) نیز لازم است که به اسلام گرایان این حق را بدهد که به رابطه اجتناب ناپذیر بین دین و دولت باورمند باشند، برای آن دعوت کنند، و برای پیاده سازی آن در زندگی عملی تلاش ورزند.

اما آیا کسی حق این را ندارد که بپرسد: چگونه سیکولارها این میلان ذهنی - که نخست - منافی بدیهیات اسلامی است، را توجیه می کنند، که در واقع به عملیه جمع یک مالت به دو سبب که حاصل جمع آن سه باشد شباهت دارد.

در صورتی که روش، پیروی از تجربه مغرب زمین باشد که در آن سیکولاریسم به عنوان دوی کامیاب برای از بین بردن سلطه غیر منطقی و غیر عملی کلیسا بر قابلیت های دانشمندان و محققان بود، و کلیسا را مجبور به پذیرفتن استدلال های غلط و ارتجاعی نمود. از همین رو این یک اشتباه بزرگ است، زیرک فرانسوی کهنه سال «تالیران» در مورد آن چنین می گوید: «این

(أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ) (الشورى ۲۱)) و ما همیشه می گوئیم که این حق سیکولارها است تا برای جدائی دین از دولت فراخوانی کنند و بر این روش خود صبح و شام در روزنامه ها، رادیو ها، ماهواره ها، سیمینار ها و کنفرانس ها تاکید نمایند و این که بر مفاهیم حکومت اسلامی چنان بتازند، و برای رد آن و اثبات بطلان آن چنان تلاش ورزند که زبان های آن ها خشک شود و گلو های آنها پاره گردد. و اینکه در این زمینه کتاب های بنویسند و تحقیقاتی انجام دهند. هیچ کسی مانع آنها نخواهد شد، زیرا این چیزی است که آنها از روی قناعت آزاد البته در تصور غلط - خود به آن رسیده اند.

زمانی که کتاب خدا (قرآن) به این فرموده خود (فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ) (الکھف: ۲۹) حتی به کافران و کفر اجازه می دهد تا موجود باشند، آیا اجازه نمی دهد تا یک گروه موازی از مردم که به خدا و روز آخرت باور دارند لیکن به سیکولاریستی معتقد هستند و برای جدائی دین از دولت فراخوانی می کنند وجود داشته باشند؟!

اما آنان هیچ گاه این حق را ندارند که برای کناره گیری اسلام گرایان از عقیده راسخ خود، در ارتباط به

اشتباه است و اشتباه بزرگتر از جرم"، چرا که در اسلام چنانچه محقق معاصر انگلیسی «رام لاندو» در کتاب خود «اعراب و اسلام» می گوید: دین و دانش با هم در جاده ها راه رفت، در حالی که همدیگر را تقویت می کردند، زیرا این هر دو بر وجود خداوند پاک و متعال تاکید می کنند و برای آن تلاش می ورزند.. اما اگر این قضیه به فهم نادرست از مطالب این دین رابطه دارد، و یا عدم آگاهی از اهداف اساسی آن، پس در این صورت آن موقف گیری نیازمند گفتگو است.

آیا فکر میکنید که آنها کتاب خدا را یک بار هم با ذهن باز نخوانده اند .. تنها یکبار؟ که در آن این آیات یکی پی دیگر آمده است: (وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ) (المائدة)، (وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ) (المائدة)، (وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) (المائدة) آیا فکر می کنید که این آیتی کریمه را که حکم (قانون گذاری) در آسمانها و زمین را به دست خداوند پاک و متعال قرار میدهد: (وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ) (الزخرف)، آیا فکر میکنید که آنها یک روزی هم به این فکر نشدند که چطور ممکن است احکام شریعت اسلامی را در تمام بخش های فردی و اجتماعی زندگی پیاده کرد؟ مگر این که دولتی موجود باشد و نهادهای آن دست به اجرای این عمل بزنند؟!

آیا فکر می کنید که آنها تاریخ اسلام را، با تلاش لازم، نخوانده اند؟ تاریخی که از همان آغاز خود در عصر رسالت در جستجوی یک محیط مناسب برای استقرار دولت اسلامی بود، و چگونگی سفر رسول خدا "ص" به طائف، ارتباط گرفتن به بیشتر از ده قبیله در آنجا، سپس بیعت با انصار در بیعت های اول و دوم

عقبه، که تاکید بر لزوم ایجاد یک دولتی که نه تنها بر تطبیق قانون خدا بر روی زمین اکتفا نماید، بلکه - همچنان- برای محافظت آن از خوردگی (درونی) و تجاوز (بیرونی) نیز تلاش ورزد.

بازهم آیا آنها متوجه نشده اند که مسلمانان چگونه در سقیفه بنی ساعده، برای حل مشکل جانشینی، باهم جمع شده بودند، در حالی که هنوز جنازه رسول خدا "ص" خاک سپاری نشده بود. دیری نگذشت که آنها ابوبکر صدیق را انتخاب کردند، که گام های بلندی برداشت، و بعد از او برادران راشد او، که در تایید مفاهیم حکومت اسلامی به نوبه خود قدم های برداشتند

آیا فکر میکنید که آنها حتی یک نگاه معمولی، در منظومه بارور فقه اسلامی در تمام زمینه ها از جمله فقه مقاصد، فقه تعادل، فقه سد ذرائع و مصالح مرسله و فقه فتوا داشته است؟ تا آنها با چشم خود ببینند که چگونه فقه به تمام سوالات خورد و بزرگ مربوط به دولت اسلامی، پاسخ داده است؟

به هر حال، این حق ایشان است که نه خوانند، نبینند و تحقیق نکنند.. و این که در مورد این موضوع که مهم ترین موضوع عقیده، فقه و تاریخ اسلامی را تشکیل میدهد نابینا باشند، لیکن هیچ گاه این حق را ندارند که بر مجبور ساختن اسلام گرایان بر کنار گذاشتن آنچه بطور آشکار قضیه مهم دینی است، تلاش ورزند.

آیا این -بار دیگر- اشتباه بزرگتر از جرم نیست؟ در واقع این سیکولارها آنچه را بر دین روا میدارند که خداوند آن را مجاز ندانسته، پس مرتکب ظلمی می شوند که خداوند بسبب آن وعید عذاب دردناکی داده است و الله بزرگ راست گفته است.

د سپټمبر ۱۱ مه:

دوولس کاله وروسته هم د امريکا د انتقام اور سوړ نه شو !!

د سپټمبر يوولسمه په عمومي ډول د مسلمانانو او په ځانگړې توگه د افغانستان په تاريخ کې هغه توره ورځ ده، چې د مسلمانانو پر خلاف پکې يوې نړيواله دسيسې رنگ واخيست او د يواځيزې نړۍ يوازېنې اتل امريکا پر مسلمانانو را ودانگل. دا هغه کرغېړنه ورځ ده، چې د نړيوال استعمار سرلاري امريکا د خپلو څو زره امريکايانو د وژل کېدو په بهانه د ټولې نړۍ د تسخير د خوبونو په حقيقت بدلولو لپاره گام پورته کړ، نړۍ يې په دوه برخو ووېشله يو هغه، چې د صليب په خدمت کې وي او بل هغه چې د اسلام تر چتر لاندې ژوند کوي. هغوی، چې ځانونه د اسلام اصلي پاسدارن بولي هم د اسلام خپلو ددې نړيوالې دسيسې سره يوځای او هر ځای يې د دې دين اصلي پاسداران داسې په بې رحمۍ سره شکنجه او يا هم شهيدان کړل، چې تاريخ به يې هيڅکله هېر نه کړي.

دا چې د سپټمبر د يوولسمې بريد چا کړی و، موخه يې څه وه او پايلې يې څه شوې، اوږده کيسه ده، خو څرگنده ده چې امريکا او ملگرو يې په ډېرې سپين سترگۍ ددې بريد د ترسره کونکو د نيولوپه پلمه، د افغانستان په ډول پر يو بېچاره، جنگ خپلي او وېجاړ هېواد د خپلو دنگو ودانيو بيا ودانولو لپاره بريد وکړ، په ړندو بمباريو يې په زرگونو بې گناه وگړي، چې د امريکا د شتون څخه هم خبره نه و په ډېرې بې رحمۍ سره په ابدې خوب ويده کړل، ددې هېواد د ډېرو زلميانو خوبونه يې له خاورو سره خاورې او د ډېرو ميندو ارمانونه يې د هغوی له وينو سره يو ځای خښ کړل چې نن دوولس کاله وروسته هم دا لړۍ دوام لري او يوازې څو ورځې وړاندې په کونړ کې د هغه بمبارۍ يادونه کولای شو چې د ناپو ځواکونو د ښځو او ماشومانو په گډون پکې شا اوخوا پنځلس تنه، په ډېرې بې رحمۍ سره په خپلو وينو ولېږل.

دوولس کاله مخکې امریکا او ملګري يې دلته ددې لپاره راغلل، چې د دوی په اند هغه ګواښ چې لدې ځايه دوی ته متوجه و، له منځه یوسي، ددې هېواد هوايي او ځمکنۍ حریم يې په خپل کنټرول کې واخیست او افغانستان يې په عملي ډول اشغال کړ، خپل پوځونه يې دلته راوستل، ددې هېواد پر ځمکه اوفضايي خپل کنټرول دومره تېنگ کړ، چې پر هغه پوځ سپرک چې د ځان لپاره جوړ کړی و، ددوی له اجازې پرته څوک نشي مخکې کېدی، په هوا کې د افغان الوتکو د پرواز او پوښتنې کولو خو سوال نه پيدا کېږي.

امريکا په تېرو دوولسو کلونو کې څه لاس ته راوړل؟

پر افغانستان د امریکا د بريد وروسته په دې هېواد کې ستر بدلونونه تر سترگو شول، خو دا بدلونونه تر ډېره بريده د امریکا په ګټو پورې تړلي و، دا چې په تېرو دوولسو کلونو کې امریکا افغانستان ته څه ورکړل او خپله يې څه لاس ته را وړل په لاندې توګه ورته په لنډ ډول اشاره کېږي:

په ټولنيزه او اخلاقي برخه کې

په افغانستان کې د تعصب اور ته په پراخه ډول لمن ووهل شوه، هغه قومونه چې پخوا يې د ورونو په ډول ژوند کاوه د يو بل دښمنان وګرځېدل، د سياسي ګټو لپاره هرڅوک د خپل قوم دمخکې کېدو او د بل د حقوقو تر پښو لاندې کېدو هڅه کوي، د شيعه او سني ترمنځ د اور بلولو او جنگ اچولو ته په پراخه توګه کار وشو، د ګاونډيو او غربي سريالونو بازار تود شو او ځوانان او نجونې د هغوی په تقليد روان شول، د دوی په اصطلاح د ښځو حقوق خوندي شول خو هغه حقوق چې

په تېرو د وولس کلونو کې امریکا پرافغانانو هغه کړنې ترسره کړې، چې په تېر تاريخ کې يې ساری نه ليدل کېږي، شوروي پوځونو هم پر دې هېواد يرغل کړی و، په مليونو يې شهيدان او کډوال کړل، خو د امریکا ظلمونو له مظلومو افغانانو د يرغلګرو شورويانو ظلمونه هېر کړل، حقايق ترخه وي خو هېرول او بل نسل ته يې نه رسول جنايت او خيانت دی. امریکايي ځانګړيو ځواکونو په توره شپه کې د افغانانو په کورونو بريدونه وکړل او د افغان کولتور او اسلامي شريعت هربريد يې مات کړ، نه يې پر مېرمنو رحم وکړ او نه پرماشومانو، ژوندي خولا پرېږده چې امريکايانو او دهغوی اروپايي متحدينو د افغانانو په مړيو هم رحم ونه کړ، متيازې يې پرې وکړې،

امريکا ورکړي دي، د افغانستان په تاريخ کې په لومړي ځل د کوره تښتېدلو ښځو لپاره امن خونې جوړې شوې چې آن د افغان دولت چارواکي هم پرې اعتراف کوي چې د فحشا او بدمنۍ مرکزونه دي، ښځې وهڅول شوې تر څو په پلرني يا دځاوند په کور کې تر يوه واړه خفگان وروسته هم خپل کور پرېږدي او دغه د امن خونو ته پناه يوسي، د امريکا په مرسته د افغان ځوانانو د ډم سازۍ پروژې پيل شوې، په پوهنتونونو کې د افغان ځوانانو د موسيقۍ او گډا د زده کړې مرکزونه جوړ شول، د امريکا مداحو رسنيو ته هر ډول ازادي ورکړل شوه، چې د فحشاء د ترويج لپاره څه ډول سريالونه او فلمونه خپروي آزاد دي او آن دوی يې ورته تمويلوي هم، د ايف ام راډيو گانو له لارې د پېغلو او هلکانو ترمنځ يارانه جوړول يې يو کوچنی مثال دی، د ښځو د حقوقو علمبردارانو او مشرانو هغه کړنې ترسره کړې، چې قلم يې په ليکلو شمېرې.

په اقتصادي برخه کې:

پر افغانستان د آزاد بازار اقتصادي سيستم وتپل شو، دا داسې يو سيستم دی، چې د اکثرو اقتصاد پوهانو په خبره په داسې شرايطو کې د افغانستان لپاره زهر قاتل و، خو ددې لپاره، چې امريکا په آزاد ډول هر څه وکړای شي او هرڅوک تمويل کړای شي او د هر چا لپاره د فعاليت ساحه

آزاده وي، نو ځکه يې دلته ډالر واردول هم د آزاد بازار د سيستم سره وتړل، په دې هېواد کې سرکونه جوړ شول، خودا سرکونه تر ډېره بريده هغو سيمو ته جوړ شول، چې امريکا غوښتل خپل عسکر په ټانگ سپاره هلته ورسوي، تر څو ترې استخباراتي، اقتصادي او... گټه واخلي، په دوولس کلونو کې افغانستان ونه شو کړای، چې حتی يوه داسې کارخانه جوړه کړي، چې ددې هېواد اقتصاد پرې ورغول شي او آن داخلي حياتي مواد توليد کړي، مرسته وشوه تر څو وارداتي برخه قوي شي او افغانستان همېشه د خپلو دښمنو گاونډيو محتاج وي، نن دوولس کاله وروسته هم دا هېواد له نورو هېوادونو هغه اړين مواد واردوي، چې له هغې مخکې يې واردول او که يوه ورځ پرې د گاونډيو له لورې دروازه وتړل شي نرخونه له اسمان سره خبرې کوي، نړيوال او سيمه ييز سوداگر ددې پر ځای چې دلته پانگونه وکړي کونښن کوي له دې ځايه پيسې ټولې او په دوبي او توکيو کې خپلې پانگه اچونې وکړي، د کار د نه شتون له لامله څوک ځان وژنې کوي، څوک د بحرونو د ماهيانو خوراک شول او څوک هم د غرونو د ځناورو. د پرېانه او سرشاره سيندونو په لرلو سره د خپلې برېښنا څښتن نه شو که يوه ورځ هم وارداتي برېښنا بند شي، د هېواد پلازمېنه او ولايتونه به په توره تياره کې شپې سبا کوي، امريکا گاونډي

هېواد ته د برېښنا د هر ډول اړتياوو
د پوره کولو لپاره سينه ډېوي خو په
افغانستان کې د نورو لخوا د رغېدو
سره يې هم مخالفت کوي ځکه گټې
يې له خطر سره مخ کوي.

په پوځي برخه کې:

څه موده وړاندې په افغانستان
کې د ناټو دمشر- په خبره چې د
پوځيانو د مرگ ژوبلې لړۍ د تحمل
له حده وتلې، دهمدې خبرې

څرگندونه کوي، چې د ملي اردو او پوليسو په
روزنه او تجهيز کې ستونزې شته، کله چې
امريکايي ځواکونو د ټانگونو، توپونو او د بي ۵۲
الوتکو سره سره هغومره تلفات وليدل او لايې هم
ويني نو افغان ملي اردو ته به د يو ټوپک،
راکت، پيکا او بېکاره پوځي موټرو سره ولي دومره
مرگ ژوبله نه اوړي؟ دلته کليوالي ملبشې د
ارېکيانو او يا محلي پوليسو په نوم جوړې شوې او
په کليو کليو کې جنگونه پيل او د کورونو او
قومونو ترمنځ دښمنۍ پيدا شوې، امريکا افغانستان
ته په راتگ سره ددې هېواد هوايي ځواک پخواني
پاتې شوې الوتکې په ټوليز ډول له منځه يوړې او
هيڅ يې هم ورته پرېښودې، داسې الوتکې، چې د
افغانستان د شرايطو سره برابرې وې او افغان
پيلوټانو ورسره بلدتيا لرله، خپله يې ملي اردو ته

داسې الوتکې ورکړې، چې د څو ورځو په تېرېدو
سره له منځه ولاړې په افغانستان حساب شوې خو
بې گټې.

په تعليمي برخه کې:

افغانستان يو وخت د سيمې په سطحه د لوړ
تعليمي سيستم او تجهيزاتو لرونکی و، خو تېرو
کورنيو جگړو او وروستيو نا امنيو دغه هېواد د
سيمې او يا هم د نړۍ په کچه د بې سوادۍ کندی
ته ورټېل واهه، امريکا له خپل راتگ وروسته
د افغانستان د بيا رغونې او جوړولو سينه ډېوله خو
هيڅکله يې هم د کدرونو په روزلو کې مرسته ونه
کړه او نه به يې هم وکړي، په هېواد کې په زرگونو
ښوونځي جوړ شول خو تعليمي سطحه دې سويي
ته ورسېده، چې له پوهنتون فارغ ځوان املاء هم نه
شي ليکلی، په سلگونو خصوصي پوهنتونونه او

ټول مراجعين يې افغانان وي ، ډېره ساده دوا هم له بل هېواد واردېږي.

همداسې يې دا نورې برخې هم درواخلئ.

گټه چا وکړه؟

گټه هغه چا وکړه، چې دوولس کاله وروسته هم د سيمي د کنترول، د استخباراتي او پوځي معلوماتو د راټولولو او هم د نورو د وېرولو او خپل نفوذ د ساحې د پراخولو لپاره په پراخه پيمانه پرته له هر ډول څارنې او قيد او شرط دلته پوځي حضور لري، گټې يې خوندي او له تنخوا پرته خادمان لري، له دې ځايه هر وخت او هر ځل چې وغواړي هر څه انتقالولی شي او هر چېرته پرواز کولی شي، لکه د خپل هېواد پوځي اډې او خپل شخصي حريم لري، هيڅوک ترې د تگ او نه هم د راتگ پوښتنه کولی شي، هر وخت چې وغواړي هر ډول پوځي وسايل او تجهيزات دلته راوړي او هم يې ازمويلي شي، له دې هېواده چې هر چېرته وغواړي حمله کولی شي او دا هېواد له خپلو گاونډيو سره هر وخت په جنگ اچولی شي، ددې دومره تفصيلاتو نه وروسته اوس تاسو ووايئ چې چا گټه وکړه او چا تاوان؟

مکتبونه جوړ شول ، خو د اکثر سوداگريزه برخه په تعليمي برخې مخکې ده، مختلف تجارتونه پکې روان دي، وظائف او دندې هم د لياقت پر ځای روابطو پورې وتړل شوې، هغه ځوان چې استعداد لري او د بورس او يا هم د شخصي لگښت له لارې يې ځان يو ځای ته رسولی د کار د نه پيدايښت له لامله له روحي او رواني مشکلاتو سره مخ شوی دی، وظيفه او کار د هغه چا لپاره دی، چې يا خو وزير وپېژنې او يا هم رئيس، وزارتونه په اشخاصو او حزبونو ويشل شوي دي او هر هغه سړی تکړه دی، چې خپل کسان په يوه اداره کې تر بل ډېر وگوماري.

په روغتيايي برخه کې:

افغانستان ته په تېرو دوولسو کلونو کې د مليارډونو ډالرو په راتگ سره سره بيا هم د کوزي په خبره د داسې ډاکټر خاوند نه شو، چې د روغتيا وزارت يو ماشين وچلوي، نو شخصي- روغتونونه او يا هم دعامو افغانانو په خدمت کې د روغتونو او ډاکټرانو به څه حال وي، وايي چې د افغانستان له لوري په هند کې کوزېدونکی الوتکې ته امبولانس وايي، له دې لامله، چې هلته تلونکي ټول افغانان د علاج لپاره ځي، په پېښور کې د نارت ويسټ او رحمان روغتونونو ته په ننوتو خو داسې بنکاري لکه دغه روغتونونه چې په کابل کې وي، ځکه

داسلام غزوات اوسرايا

دبدر موعِد غزوه

ابوظهير

ابوسفیان دبیرته تلو په مهال ويلي و: چې راتلونکی کال به په بدر کې بیا سره جنگ کوو، خو سینه کې دننه دهغه زړه مرعوب و، له زړه یې غو بښل چې رسول الله ﷺ بدرته رانشي څو دشرمنځۍ او خجالت نه خلاص شم. او دجگړې څخه دپار تور په مسلمانانو پوري شي.

دنعم بن مسعود په نوم یو تن چې مدینې ته روان و، هغه ته یې پریمانه مال دولت اومان، چې مدینې ته ورسي هلته په مسلمانانو کې دا خبره مشهوره کړه چې دمکي خلکو دمسلمانانو سره دجنگ لپاره یولوی لښکر جمعه کړی نو ستاسو لپاره غوره داده چې دقریشو سره جنگ ته ونه وزی، دابوسفیان هدف دا و چې کله دا خبره مشهوره شي مسلمانان به وپار شي او دجنگ لپاره به را بیرون نشي (کوم ته چې دنن په اصطلاح پروپاګند ویل کېږي) لیکن برعکس ددې په اوږدو په مسلمانانو کې ایماني جذبات نور هم راوپاریدل او دحسبنا الله ونعم الوکیل په ویلو سره دبدر په

ذات الرقاع غزوې څخه له ستنیدو وروسته رسول الله ﷺ څه موده په مدینه منوره کې مقیم و، داحدنه بیرته تلو په مهال یې له ابوسفیان سره ژمنه کړېوه چې راتلونکی کال بدر ته دواړه غاړې دجنگ لپاره راځي، په دې وجه رسول الله ﷺ پینځلس سوه صحابه ځان سره کړل اود شعبان په میاشت کې دبدر په لوري روان شو، درسیډو وروسته اته ورځې شو، بل پلوته ابوسفیان هم دمکي څخه دخلکو سره یوځای (مرا لظهران پورې راغی، خوبدر ته دراتلو همت یې ونکړ له هم هغه ځایه په دې ویلو سره بیرته وگرځید چې:

سر دقحطۍ او گرانیۍ کال دی دجنگ او جگړې کال ندی.

رسول الله ﷺ داتو ورځو انتظار وروسته چې کله دمقابلې څخه ناهیلی شو نودجنگ او جگړې پرته مدینې منورې ته ستون شو. (ابن هشام ۲ ټوک ۱۳۶ مخ)

لور روان شول او دکرې وعدې سره سم بدرته ورسیدل، اتفاقاً هلته یو ډېر لوی بازار جوړو، مسلمانانو پکې تجارتی مالونه وپلورل او ځینې وپیرل په دې توګه له ښو پریمانه ګټو سره یوځای او په خیر او برکت مدینې منورې ته ستانه شول.

په دې اړه دا آیت نازل شو:

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا
أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ
عَظِيمٌ. الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا
لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَ
نِعْمَ الْوَكِيلُ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ إِلَى ديارِهِمْ
يَمَسُّهُمْ فِي يَوْمٍ يُفَصِّلُ الْفُتُورَ لِمَسَّهُمْ سُوءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَهُ وَاللَّهُ يُفَصِّلُ
الْعَظِيمَ. (ال عمران ۱۵۷ آیت)

ځیرنه:

په دې ایت کې د دروغو خبرو مشهوروونکي الله تعالی شیطانونه یاد کړي.
إِنَّمَا ذُكِرَ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَاتَخَافُوا
هُم وَخَافُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ.

الله تعالی ددې پروډاګند علاج او ځواب داسې وکړ چې مسلمانانو ته یې وښوده چې تاسې دخپل وس او توان سره سم دجهاد او قتال لپاره ځانونه تیار کړئ او حسبن الله ونعم الوکیل ولولئ یعنې په الله ډاډ وکړئ او معاذالله داسې هیڅکله مه کوئ چې دشیطان ددې دروغو په

ځواب کې تاسې هم دروغ وایاست بیا څه ګټه ده؟ اسلام دخپلو دښمنانو په اړه هم د دروغو ویلو اجازه نه ورکوی.

د دُومَة الْجَنْدَل غزوې:

دهجرت په ۵ کال ربیع الاول کې رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ته خبر ورسید چې دُومَة الْجَنْدَل (دادیوې سیمې نوم دی چې دمدینې منورې څخه دپینځلس ورځو په مسافت لري ده، او له دُومَة الْجَنْدَل څخه ددمشق پورې دپنځو ورځو مزله لار ده زرقاني ۲ ټوک ۹۵ مخ) خلک غواړي په مدینه منوره باندې حمله وکړي، رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دربیع الاول په ۲۵ مه نیټه د دُومَة الْجَنْدَل په لور کوچ وکړ، کوم خلک چې راټول شوي وو هغوی در رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دروانیدو خبر په اوریدو تیت شول اور رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دربیع الثاني په ۲۰ مه نیټه بیرته راستون شو (طبقات ابن سعد ۲ ټوک ۲ زرقاني ۲ ټوک ۹۵ مخ)

سيکولريزم

د لويديځ په خدمت کې!

کله چې په اسلامي خاورو د لويديځ مستقيم عسکري استعمار پای ته ورسيد، نو د دغو ټولنو واک هغو فکري سيکولر ډلگيو ته وسپارل شو، چې هدف او موخه يې د ښوونې، کلتور، سياست، اقتصاد، او ټولنيزه برخه کې د دغو ټولنو غربي کول وو.

دا کار په تصادفي توگه سرته ونه رسيد، بلکې له کله نه چې استعمار په دې پوه شو، چې اسلامي ټولنې کرار کرار راوبښيږي او نور د نظامي شتون او استعمار لپاره پلمه او بهانه نه پاتې کيږي، په لويديځ کې يې د دغو سيکولر عناصرو د روزنې لپاره ځانگړي مراکز پرانستل چې مستشرقينو يې مشري کوله او د داسې افرادو او ډلگيو په روزنه يې پيل وکړ، چې نومونه يې اسلامي او فکرونه يې آن له لويديځوالو هم مزخرف او تند وو. په دې اړه تر ټولو زياته پاملرنه يې مصر ته وکړه، ځکه چې په اسلامي ټولنو کې مصر په علمي لحاظ مخکښ ؤ، او د ازهر له برکته

يې په خواوشا ټولو اسلامي هېوادونو ځانگړی اغېز پروت ؤ.

دغو ډلگيو څو لسيزې په اسلامي هېوادو واکمني درلوده، چې عمومي لاس ته راوړنۍ يې، استبداد، ټولنيز فقر، علمي او د تکنالوژۍ په ډگر کې وروسته پاتې والی، د ژوند په هر اړخ کې په لويديځ اعتماد... او داسې نورې په لسگونو ستونزې او ناخوالې وې.

د لويديځې مشروع تر ټولو ستره بريالۍ په رسنيز ډگر کې وه، چې د تل لپاره به يې ولسونو ته په ډيره سپين سترگۍ درواغ ويل او دنده يې په دريو ټکو کې خلاصه کيده، لومړۍ به يې دغو سيکولر عناصرو ته د آزادۍ د اتلان په نامه تقدس ورکاوه او هغوی به يې په کاذبو او جعلی اتلوليو ستايل، دوهم کار يې د لويديځ د لويې، بشردوستۍ او رحمدلۍ ډنډوره غږول وو او درېيمه وظيفه يې بيا ولسونو ته د خيالي جنتونو درواغجنې وعډې وې.

دا هغه مهال ؤ، چې خپله په لويديځو ټولنو کې نور د دوی بدرنگه څېره برېښه شوې وه، هلته يې په مقابل کې د کمونيزم په بڼه قوي غبرگون راپورته شوې ؤ، له همدې کبله يو شمير اسلامي هېوادونه د دغه بلاک سره ودریدل او د اسلامي ټولنو لپاره يو بل داخلي سرخوږې پيدا شو.

خو کله چې کمونيزم د ظلم او تاراک آوازه په نړۍ کې خپره کړه، د ساره جنگ پر مهال لويديځ هم ترې په وېره کې شو، نو په يو شمير اسلامي هېوادونو کې اسلامي خوځښتونو لږه ساه واخيسته، چې په دې سره په ټولنو کې اسلامي روح راژوندی شو، کرار کرار ولسونو اسلامي خوځښتونه وپيژندل او باور يې پرې زيات شو، خو د ساره جنگ پای ته رسيدو سره سم يو ځل بيا لويديځ اسلامي نړۍ ته مخ کړ، او په خپل بشپړ ځواک يې د اسلامپالو په ځپلو پيل وکړ، دا هغه مهال ؤ چې ولسونو د اسلامي حرکتونو سره تړاو پيدا کړی ؤ، له دې کبله د لويديځ بريځي (سيکولران) د اسلامي ولسونو سره لاس او گريوان شول، پاڅونونه وشول او د استبداد يو شمېر ځلي او بتان را وپرځيدل، خو يو ځل بيا لويديځ چې په سر کې يې امريکا ده، په پېره سپين سترگۍ خپل ټول شعارونه تر پښو لاندې کړل، بشري حقوق، دېموکراسي او ولسواکي، د بيان آزادي او دېته ورته شعارونه يې درې درې کړل، د ولسونو په آرمانونو يې پښې کيښودې او

هڅه يې وکړه، چې يا خو دغه ولسونه د داخلي جگړو په کرغېړنه بلا اخته کړي او يا هم که کوم ولس هوښياري وکړي، هلته د کودتاوو له لارې مشروع حکومتونه راوپرځوي.

پرون په مصر کې د سيسي کودتا او نن د ترکيې د ناکامې کودتا هڅه د همدغه لړۍ تسلسل ؤ.

جالبه دا ده، چې کله هم د لويديځ دغه بدرنگه څېره خلکو ته ورلوڅه او افشاء شي، د لويديځ روزل شوي شاگردان بيا وايي چې دا هسې تش خيالونه او وهمونه دي، لويديځ کې هېڅ گناه نشته، گناه په خپله د مسلمانانو ده

د لويديځوالو جادوگرانه کمال:

د غربي مشروع طبيعت بلکې کمال دا دی چې خپل اصلي مقاصد او موخې خلکو ته نه څرگندوي، ځکه چې د هغوی اصلي مقاصد او اهداف د اسلامي ټولنو د انساني فکر، تگلارې، او ارزښتونو سره په ښکاره په ټکر کې دي او جذري اختلاف ورسره لري، له دې کبله لکه څرنگه چې قرآن کریم د منافقينو اوصاف بيانوي، کټ مټ غربيان له همدې اسلوب څخه کار اخلي. قرآن کریم وايي: (و من الناس من يعجبك قوله في الحياة الدنيا ويشهد الله على ما في قلبه وهو ألد الخصام، و إذا تولى سعى في الأرض ليفسد فيها و يهلك الحرث والنسل، والله لا يحب الفساد) (ځيني له خلکو هغه دي چې د خولې وينا يې تا په تعجب کې اچوي او ستا خوښيږي او الله تعالى په خپل

اخلاص او زړه باندې شاهد گرځوي، په داسې حال کې چې هغه تر ټولو ستر دښمن دی، کله چې دوی په زمکه کې خپاره شي نو فساد کوي، نسلونه او فصلونه تباه کوي، او الله تعالی فساد نه خوښوي.

له همدې کبله لويديځ هڅه کوي، چې د اسلامي ټولنو داخل ته د ننوتلو داسې پټې او ناڅرګندې لارې چارې ولټوي چې په تدريجي ډول يې خپلو اهدافو ته ورسوي، او له مخامخ ټکر څخه ځان ساتي.

په عامه توګه هغوی په دوه پګرونو کې پټ کار کوي.

لومړی: د فکر او منهج په ډګر کې:

د فکر او تصور د تغيير او بدلون لپاره هڅه کوي، چې د اسلام سمه بڼه د مسلمانانو په ذهن کې مغشوشه او مشکوکه معرفي کړي، د اسلامي شريعت د يو شمېر مفاهيمو، احکامو او ارزښتونو په اړه د تشکيک او اختلاف اچولو له لارې هڅه کوي چې د شريعت قداس، احترام او درناوی د مسلمانانو له زړونو وباسي، کله ناکله د فقهي جزئي اختلافاتو په رابرسيره کولو داسې بڼي چې ګوندې دغه احکام هسې د فقهاوو نظريات او آراء دي او اسلام د يو شمېر کلي مقاصدو نوم دی، چې هر څوک کولې شي د خپل وخت د غوښتنو سره سم ترې د خپل ځان لپاره حلال او حرام راوباسي.

او کله بيا دا هڅه کوي چې په اسلامي ټولنو کې د دغو فقهي اختلافاتو خبره دومره ستره کړي او دومره بې چيرې او بحث او مناقشه په کې کوي چې ګواکې دوی د اسلامي شريعت سره هېڅ مشکل او ستونزه نلري، يوازې د دوی فهم د يو شمېر فقهي احکامو په اړه د امت د اسلافو او يا ديني مراجعو سره توپير لري، د دې کار لپاره هڅه کوي چې په کتابونو کې چېرته هم ناآشنا فتوی يا شاذه نظريه په لاس ورشي، هغه رابرسيره کړي، او په دې ډول په حقيقت کې ځان د التزام له چوکاټه وباسي.

بله پلمه يې دا ده چې د سياسي اسلام په نامه د مسلمانانو په ذهن کې د اسلام سمه بڼه تتوي، وايي چې اسلام خو د څو اخلاقياتو نوم دی، اسلام ډېر سپېڅلی دی، هغه بايد د سياست، اقتصاد او نړيوالو چارو په پليټيو ککړ نشي، په اسلام کې د واکمنۍ تصور، د هر اړخيز نظام تصور او بالاخره د نړۍ د قيادت قضيه، له دې مخکې هېچا هم په اسلام کې د واکمنۍ خبره نه ده ياده کړې. غواړي پدې ګډو ډېو سره د اسلام له دايړې ځان ته د وتلو آسانه لارې او ګودرې پرانيزي.

لويديځ له چا کار اخلي؟

د دغه پروسې د توظيف لپاره د مال، جاه، منصب او داسې نورو شهوتونو له هڅولو څخه کار اخلي، او په ټولنه کې يو شمېر هغه انسانان چې د دوی نيغ په نيغه شاګردان پاتې شوي او يا

هم له هغوی څخه تر ډېره اغېزمن دی د روڼ اندو او کارپوهانو په نامه معرفي کړي، چې همدا ډله بيا د اسلام او اسلامي احکامو داسې تعبیرونه وړاندې کوي چې گواکې همدوی د اسلام سم غمخواره او پرې دردمن خلک دي او هغه په حقیقت کې د غربي مشروع او پروژې سره د اسلام د سازش پټه هڅه وي، همدا ډله د دې پر ځای چې عملي دیندارۍ ته خلک راوبلي او یا په خپله په کې التزام موجود وي، هسې تش په نامه په یو شمېر فقهي احکامو د بحثونو او مناقشو له لارې داسې ښيي چې گواکې همدوی په دین پوهېږي او د دین اصلي وارثان دي، پخوانیو علماوو او کتابونو د دین سره یې ستر خیانت کړی دی. او اوسني علماء په هیڅ نه پوهېږي .

دوی سره په حقیقت کې په دغو جزئي اختلافاتو کې خبره نه رالښکېږي، او نه په دلایلو او قناعت خبره سرته رسیږي، دوی سره اساساً د قضاوت معیارونه جلا دي، دوی د اسلامي شریعت د حاکمیت او واکمنۍ په اړه منکردي، دوی سره د الله او معبود معنا جلا ده ، دوی چې د کوم رب خبره مطرح کوي، هغه یوازې واعظ او نصیحت کونکی دی، دوی هغه رب نه مني چې حاکم او قیوم وي او د هغه سره د ټول انسانیت واک او اختیار وي . د دوی د رب د اختیار ساحه ډیره محدوده ده له دې کبله دوی په ټولنه کې یو نوی تصور حاکمول غواړي، د ژوند ځانگړې

تگلاره معرفي کوي، دوی د اسلام داسې تصور وړاندې کوي چې د لويديځ سره اړخ ولگوي او

لږې کبله که چېرې څوک د اسلام حاکمیت مني او د شرک او کفر څخه پرته نور گناهونه کوي هغه مسلمان دی، د هغه سره معامله جلا ده، خو که څوک حاکم رب نه مني، نو له هغه سره قضیه بیا د عقیدې او باور ده، د هغه سره په جزئیاتو کې خبره کول گټه نلري، هغه به هڅه کوي چې په جزئیاتو کې د بحث او مناقشې له لارې خپل اصلي اهداف پټ کړي، هغه پدې باور دی چې د اسلامي ټولنو لپاره د لويديځ نسخه ښه علاج دی، د لويديځ عقیده، کلتور، ارزښتونه او نظامونه په اسلامي ټولنو کې د بدلون او تغییر اساس گڼي. قرآن د یو شمېر خلکو همدا باور ذکر کوي فرمایي: (اَلَمْ تَرَ اَلَّذِيْنَ اَوْتُوا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُوْنَ لِلَّذِيْنَ كَفَرُوا هٰؤُلَاءِ اَهْدٰى مِّنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا) آیا ته نه گوري هغو ته چې د کتاب لږ علم ورکړل شوی په جبت او طاغوت ایمان راوړي او وایي چې کافران له مؤمنانو ښه لارموندونکي دي.

دوی د خپل نظر او فکر لپاره یو شمېر داسې افراد چې دیني علم ته منسوب وي خو د لويديځ په لاس جوړ شوو واقعیتونو په وړاندې یې گونډه وهلي وي او داسې انگېري چې اوس نو همدا مو لار ده ، او له دې پرته بله لار نشته. دغه د پردیو په چوپړ کې لگیا ډله علماء دا فکر کوي چې مونږ د اسلامي امت لپاره له تنگسڼاوو څخه د وتلو

لارې برابر وو، خو په حقيقت کې د لويديځې مشروع لپاره زمينه برابروي. له همدې کبله په يو اثر کې راغلي دي چې : (ثلاثة يهدمن الدين، زلة العالم، جدال المنافق بالقرآن و الأئمة المضلين) درې ډلې دي چې دين ړنگوي، د عالم بنوېدنه، په قرآن کې د منافق خبرې او مناقشې او گمراه امامان)

د يادولو وړ ده چې کله ناکله د يو شمېر هغو علماوو فتواگانې هم په دې اړه ستونزه راولاړوي چې واقعيتونو، د مستفتي حالاتو او اغراضو ته نه گوري او تش د يو شمېر فقهي نصوصو او يا اقوالو پر بنسټ فتوا ورکوي، پېر ځله دغه ډول فتواگانې هم د دغو خلکو تېر ته لاستې اچوي، د بيلگې په توگه د بنځې ورزش کول، يا د موسيقي د جواز او عدم جواز قضيه او داسې نور.

له دې کبله هرې فتوى ته بايد د جزئي فقهي حکم په سترگه ونه کتل شي بلکې هغه بايد د عربي مشروع د سترو اهدافو په رڼا کې وڅېړل شي، دا خبره په ځانگړې توگه هغو علماوو ته متوجه کيږي چې د رخصتونو لار نيسي او په هر څه کې د يسر او سهولت پسې ځي.

دوهم: د سيستمونو او قوانينو په برخه کې:

په اسلامي ټولنو باندې د واک ټينگولو لپاره د لويديځ بله ستره ستراتيژي، په قانوني، نظامي او رسنيز ډگر کې د سيکولر عناصرو توظيف او گمارل دي، په دې اړه لويديځ يوازې د افرادو په گمارلو هم بسيا نه کوي بلکې خورا زياته هڅه

يې دا وي چې په دغو ډگرونو کې سيستمونه او قوانين داسې ترتيب کړي چې پرته له سيکولر عناصرو بل څوک په کې مخکې ولاړ نشي، له همدې کبله کله يو شمېر وگماري چې په پوهنتونو کې د شرعياتو پوهنځيو لغوه کولو اواز اوچت کړي کله بيا په پوهنتونو کې د ثقافت مضمون غير ضروري وبولي، او نن د حقوقو د پوهنځيو نوي او تنکي استاذان په پېر سرعت سره يوه او بل هېواد ته استوي، تر څو د عربي قوانينو سره يې بلد او په راتلونکې کې يې د شرعياتو او اسلامي قوانينو سره د بلدو قضاتو ځای ناستی کړي او نور گڼ پلانونه د اسلام د کم رنگه کولو لپاره په لاره اچول شوي دي او په دې ډول همدا د لويديځ استعمار هغه ستراتيژي وه چې لا تر اوسه هم هغه هېوادونه چې د خپلواکۍ څو لسيزې پرې تېرې شوي خو په دغو برخو کې د لويديځ له گروته وتلي نه دي، دا نن چې دلته او هلته د نظامي کودتاگانو هڅې کيږي، د همدغه ستراتيژي تسلسل دی.

دا هغه ډگر دی چې اسلامي خوځښتونو له دې سره چې په ولسي سطحه يې خورا زيات کار کړی، خو په دغو اړخونو کې لا تراوسه هم پاتې راغلي دي او نتيجه يې د همدغو انقلابونو تسلسل دی.

همدا کار اوس په افغانستان کې روان دی، د افغانستان د اردو جوړښت، رسنيز ډگر او قانوني بنسټونه تر همدې گواښ لاندې دي!

د مورچل وېبډمې

اتفاق

ذوالجلاله مؤمنان په اتفاق كړې
ستا سپېڅلي بندگان په اتفاق كړې

چې راټول د يو امير په قومنده شي
يا الله مسلمانان په اتفاق كړې

تېر تاريخ چې د اصحابو راژوندی شي
ټول خواړه واره غازيان په اتفاق كړې

اختلاف له مونږه ورك كړې نور څښتنه
طالبان هم عالمان په اتفاق كړې

يو د بل مخه چې سپر كړو خپل ځانونه
عجميان او عربان په اتفاق كړې

محبت او صفا مينه درنه غواړو
زمونږ سپين ږيري او ځوانان په اتفاق كړې

ډېر ستومان يو نور مو وصل كړه منزل ته
ستر كاروان مو هم څاروان په اتفاق كړې

كړه قبول د (فيضاني) دغه سوالونه
حق پرسته شاعران په اتفاق كړې

غزل

قاري تائب

زغمی دې نشي، نن په تاسې خبرې کوي
بدرنگه خلک، ستا بېکلا پسې خبرې کوي

زه پرې مټين يم د پتنگ په شان پرې ځان سوځوم
دوی د هغې شمعې رڼا پسې خبرې کوي

کله هلمند، کله زابل او قندهار يادوي
کله وياړلې پکتيا پسې خبرې کوي

يرغلگران يې پر شا وتنېول، ويي خپل
اوس يې په کړنه او ادآء پسې خبرې کوي

زه چې دفاع له خپلې خاورې او له ننگه کوم
تائبه! دوی مي په وفا پسې خبرې کوي

وریه

سمیع الله ترون

لکه گوري مچی شات پسي روان دی
دا سړی د سر خيرات پسي روان دی
دا زلمی چې شهید کړي او لا خاندي
دا د رب په ملاقات پسي روان دی
د هندو پتکي يي خپو ته راغورزيگي
غزنوي په سومنات پسي روان دی
دا صليب چې نن کوڅه په کوڅه گرځي
دا ابليس په ادم ذات پسي روان دی
نوضرور به خالدي توره شرنگيږي
څوک په لات څوک په منات پسي روان دی
دوه سړي دي يو طاغوت ته غاړيوزي
بل حديث او په ايات پسي روان دی
خوار ترون په دغه دويم سړي پسي دی
ورته وايي مناجات پسي روان دی

لکه ورو

سپين کوچی

قدم راسره اخلي په کراره لکه ورو
خولي ستړی، ستومان د ژوند په لاره لکه ورو
د ژوند د قافلي په هر پړاو، هره دمه کې
يو څوک مې اوږې سپکې کړي له باره لکه ورو
زه دلته د حالاتو، ورکو لارو کې راگير يم
خو هلته خورې څوک زړه له انتظاره لکه ورو
صفه مو نن د سرو وينو بخښنه کړي قاتل ته
پر موږ باندې چې گران ؤ رب لپاره لکه ورو
پخپله د حالاتو سرو غرمو ته وي ولاړ
په ما د مينې سيوري کړي چيناره لکه ورو
د زړه کوڅو کې غلی، غلی ویر، غلې سلکي وي
چې څوک مې غلی شي د زړه له ښاره لکه ورو
زه پروت ټپي، ټپي يسه زگيروي کړمه، دا ژاړي
يو څوک مې سر ته ناست وي تر سهاره لکه ورو
شيندلی، خور و ور زړه مې راټول شي پرې چې څوک
پر مخ راشي کوچيه سپينه ياره لکه ورو

افراط کوونکي هلاک شول!

ليکوال: مصطفى محمد الطحان
ژباړن: حزب الله "ناصح"

عائشه رضی الله عنها فرمايي:

«مَا خَيْرَ رَسُولٍ إِلَّا أَخَذَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا فَإِذَا كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ» (متفق عليه)
«رسول الله صلى الله عليه وسلم ته د دوو کارونو په منځ کې اختیار نه ده ورکړل شوی مګر آسان يې ترې غوره کړی ترڅو به چې د گناه کار نه وه او که چيرې به گناه وه بيا به تر ټولو خلکو پير ورڅخه لرې وه»

ايا سختي کوونکي له دې وروسته هم گمان کوي چې دوي نیک کار کوي

هغه انسان چې ټول مشاعر او احساسات يې د اسلام له اسانۍ سره وي او په سلوک او چلند کې د رسول الله صلى الله عليه وسلم عمل پلي کوي، همدا انسان متفائل او خوشبين دی په خپل ځان او نورو باندې باور لري، کارونو ته په صبر او نرمۍ سره وړاندې کېږي او په قوي عزم سره يې د تحقيق په لټه کې وي. هيڅ ستونزه يې د شکست لامل نه شي جوړيدلی او هيڅ خنډ يې مخه نه شي پې کولی. څنگه به دا ډول نه وي حال دا چې رسول اکرم صلى الله عليه وسلم د خپل رب نه په حديث قدسي کې خبر ورکوي فرمايي:

د اسلام د اسانۍ څخه دا دی چې د بې ځايه سختي کوونکو متشددينو او هغو کسانو سره مقابله کوي چې غلو او له حد نه تیری کوي. رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي:
«هَلْكَ الْمُتَنَطِّعُونَ قَالَهَا ثَلَاثًا» (صحيح مسلم)
«افراط کوونکي او غلو کوونکي هلاک شول. او دا خبره يې درې ځله تکرار کړه»

دا هغه پير بليغ او په زړه پورې حديث دی چې د دې موضوع په اړه ويل شوی دی او غلو کوونکی سړی چې نا ځايه له يو سخت مشکل سره مخامخ کېږي له ټولو نه پير ژر له اسلامي شريعت نه اوږي. دا ډول خلك مو پير په غربي هيوادونو کې وليدل لومړی په خپلو ځانونو او نورو باندې د انتهايي سختۍ نه کار اخلي او په پای کې سخت دردوونکي حالت ته رسيږي. العياذ بالله دا ډول سختي او غلو کوونکي خلك څومره د الله تعالى د بندگانو او بسته ښارونو د هلاکت لامل گرځيدلي چې څومره محتنونو او کړاوونو لامل گرځيدلي چې ضربې يې نه يواځې دعوت او دعوتگرانو ته رسيدلي بلکه اسلام، روښانه فکر او د اسلام لوړو لارښوونو ته يې هم داسې ضربې ور رسولي چې الله تعالى پوهيږي چې کله به له منځه ځي.

توري کوي . نو څوک چې په تاسې کې خلکو ته
لمونځ ورکوي بايد لنډ يې کړي ځکه په ده پسې سپين
بريري ، کمزوري او حاجتمند هم ولاړ دي“

هارون الرشيد ته يو سړی راغی او ورته يې
وويل :ای اميرالمؤمنين زه غواړم چې تا ته نصيحت
وکرم په هغه کې به کيداي شي څه سخت الفاظ وي
هغه بايد تحمل کړي!!

هارون الرشيد ورته وفرمايل : الله تعالى داسې
يو کس ته چې له تا نه ډير غوره وه د نرمې خبرې
کولو امر کړی په داسې حال کې چې له ما نه هم
ډير بدتر انسان ته لپړل شوی وه الله تعالى چې کله
خپل نبي موسی او هارون عليهماالسلام فرعون ته
ورلپړل نو ورته يې وفرمايل:

{فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيْنًا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى- }
(طه/ ٤٤)

“فرعون ته نرمه وينا کوي ، کيداي شي چې
پند واخلي او (له ما نه يا له خپل عاقبت نه)
وډارشي”

زمونږ د مجد او عظمت نه ډک تراث کې بې
شماره نښې شته چې دا په ډاگه کوي چې اسلام څه
ډول غوره طريقه د انساني قضايو او د علاج او د
ټولنې د اصلاح لپاره اختيار کړې ده ډول ډول قضیې
يې په څومره نرمۍ او اسانتيا سره حل کړي او ټول
ناخوښ اثار يې د ټولنې او غړي له ذهن نه لرې کړي
د دې په نتيجه کې گنهار انسان، د خپل رب هدايت
ته تسليم شو او په بل ډول انسان بدل شو په ټولنه
کې خير او ښيگڼه خپاره شول .

«أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عِبْدِي بِي ، إِنَّ ظَنَّ خَيْرًا فَلَهُ ، وَإِنْ
ظَنَّ شَرًّا فَلَهُ » (مسند احمد)

“زه د خپل بنده د گومان مطابق اوسم (د
عقيدې مطابق ورسره چلند کوم) که يې ښه گومان
وکر نو ورته به خير وي او که يې بدگومان وکر نو
ورته به شر وي.

نو ايا په دې ځای کې پرته د نيك گومان نه بل
څه روا دي ؟

هغه کسان چې په شك ، ناهيلۍ او بدفالي کې
بنکيل دي هغوی له بل هر چانه مخکې له خپل ځان
سره دښمني کوي په خپلو او د نورو په زړونو کې
بدفالي او ناهيلي اچوي ، په خپلو ځانونو هيڅ باور
نه لري بلکې د هيڅ کس په اړه ښه گومان نه لري ان
تر دې چې د خپل خالق په اړه هم ښه گومان نه
لري!!

د مسلمان دعوتگر دنده دا ده چې د خير اثار
و پلټي په روزنه کې يې شي او وده ورکړي تر څو يې
غالب کړي.

د هر لوی شر په وړاندې هم بايد د نرمۍ او
زغم نه کار واخلي د انسان د نفس نه يې رينښې
وباسي او په ځای باندې يې د محبت او خير دانې
وکړي .

رسول اکرم صلی الله عليه وسلم فرمايي:
...«يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ مِنْكُمْ مُنْفَرِّينَ؛ فَأَيُّكُمْ مَا
صَلَّى بِالنَّاسِ فَلْيُوجِزْ، فَإِنَّ فِيهِمُ الْكَبِيرَ وَالضَّعِيفَ وَدَا
الْحَاجَّةَ» (رواه مسلم ، عن ابی مسعود الانصاری)
“ای خلکو ځينې په تاسې کې خلك له دين نه زړه

حاطب بن بلتعہ د خپل ځان او اسلامي ټولنې په اړه تېروځي کله چې مسلمانان په غصه کېږي او د جزا ورکولو غوښتونکي کېږي، رسول اکرم صلی الله عليه وسلم په نرمۍ او مهربانۍ سره له هغه سره چلند کوي او براءت يې بيانوي فرمايي:

«لَعَلَّ اللَّهَ تَعَالَى اِطَّلَعَ عَلَى اَهْلٍ بَدْرٍ ، فَقَالَ : اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ» (صحيح البخاری)

“کېدای شي الله تعالی هغو کسانو ته چې په بدر (غزا) کې يې برخه اخيستې د رحمت په نظر کتلي وي او د دوی په اړه يې ويلي وي څه چې غواړئ وې کړئ پرته له څه شک نه ما درته ببښنه کړې”

هغه سړی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم ته راغی او وړاندیز يې ورته وکړ چې د زنا اجازه ورکړي . کوم کسان چې حاضر ول هغوی چيغې کړې او د ده وړاندیز يې ډیر سخت بد کار وگاڼه . خو رسول الله صلی الله عليه وسلم د هغه سره په ډیره نرمۍ او مهربانۍ سره چلند وکړ او ورنه يې وپوښتل :ایا ته دا کار د خپلې خور یا مور یا لور لپاره خوښوي ؟

هغه وویل : هيڅکله نه!

رسول الله صلی الله عليه وسلم ورته فرمايل : همدا ډول يې نور خلک هم نه خوښوي ، بيا يې ورته د خير دعا وکړه د رسول الله صلی الله عليه وسلم له مجلس نه لا نه وه پاڅيدلی چې سمې لارې ته برابر

شو او زړه يې صفا شو رسول الله صلی الله عليه وسلم يې له زړه نه د شر ريښې راو ويستلې او په ځای يې ورته خير او فضيلت کيښود.

همدا ډول اسلام هره قضيه په ډیره اسانۍ سره حل کړې که څه هم خلکو هغه ډیره سخته گڼلې وي اسلام د کينې پر ځای مينه کړی ، د شر پر ځای خير کړي، د رذائلو پر ځای فضایل کړي ، د بد فالي پر ځای خوشبيني کړي ، د سختي پر ځای اساني کړي ، د زړه تورولو پر ځای بشارت او زیری ورکول کړي . الله تعالی فرمايي:

{فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لِنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ} (آل عمران / ۱۵۹)

“نو د خپل رب د رحمت په وجه ورته نرم شوي او که ته به بد خولی او سخت زړی وې ، نو ستا له شا او خوا به خواره شوي وو، نو دوی ته عفو وکړه ،بخښنه ورته وغواړه او په کارونو کې مشوره ورسره کوه، کله دې چې د یو کار عزم وکړ بیا په الله تعالی توکل وکړه ، یقینا چې الله تعالی توکل کوونکي خوښوي”

سرچینه: “د ننني مسلمان ځا نگر تیاوې” له کتاب څخه

Morchal

Islamic, Jihady, Educational and Cultural Monthly Journal

